NUMER 290. **DZIENNIK POWSZECHNY** $\frac{12}{24}$ Grudnia 1862 r.

BIURO REDAKCJI:
Krakowskie-Przedmieście
Nr. 415.
Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA:
w Biurze Redakcji
Nr. 415.
Oraz na wszystkich Stacjach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie.

Prenumerata w Warszawie:
Roczmie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2.
Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

Sroda, 24 Grudnia 1862.

Prenumerata na Prowincyi:
Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30.
Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Najjaśniejszy Pan w skutku przedstawienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Namiestnika Królestwa, Najłaskawiej dozwolić raczył, wychodźcy Kacprowi *Filipie*, inaczej *Filipiak* zwanemu, w Nowym Jorku przebywającemu, powrócić do Królestwa Polskiego, na zasadach Ukazu Najwyższego z dnia 15 (27) Maja 1856 roku.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II,
Cesarza Wszech Rosij, Króla Polskiego,
&., &., &.
Rada Administracyjna Królestwa.

Zważywszy, że w niektórych powiatach, Rady powiatowe a następnie Delegacje czynszowe, skutkiem nieprawnego działania wyborców lub wybranych, mogą nie utworzyć się, albo też dla przekroczenia nadanych im atrybucij, uledz rozwiązaniu;

Zważywszy, że w każdym z takich wypadków, przemiana stosunków rolniczych na odwłokę narażoną być nie może, a stąd, że wypada obmyśleć stosowne środki, aby pomoc z urzędu prawem z d. 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r. zapewniona, żądającym jej bezzwłocznie była udzieloną;

W rozwinięciu tytułu 5 prawa o oczynszowaniu z urzędu, oraz z mocy art. 2 Najwyższego ukazu z d. 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r. na przedstawienie Komisji Rządowej Sprawiedliwości i po wysłuchaniu zdania Rady Stanu Królestwa, z mocy Najwyższego Jego Cesarsko-Królewskiej Mości upoważnienia, postanowiła i stanowi:

Art. 1. W każdym powiecie, w ktorymby Rady powiatowe, a następnie Delegacje czynszowe, skutkiem nieprawnego działania wyborców lub wybranych, nie utworzyły się, lub przy któremkolwiek zebraniu, w skutek przekroczenia atrybucij, przez Rząd rozwiązane zostały, Delegację czynszową, w miejsce składu oznaczonego w art. 61 prawa o oczynszowaniu z urzędu, stanowić będą:

1) Prezydujący urzędnik przez Rząd wyznaczony.
2) Członek ekonomiczno-administracyjny.
3) Asesor ekonomiczny.
4) Naczelnik powiatu.
5) Podsędek.
6) Kontroler skarbowy w powiecie.
7) Dwaj właściciele rolni, posiadacze lub dzierżawcy, powołani z listy wyborców do Rady powiatowej, z wyłączeniem wszakże tych, którzy należeli do rozwiązanej Rady powiatowej.

Mocną wszakże będzie Rada Administracyjna, w miarę okoliczności, powołać do składu Delegacij czynszowych w miejsce osób pod liczbami 3, 4, 5, 6 i 7 przywiedzionych, lub niektórych z nich, odpowiednią liczbę członków z listy wyborców powiatu.

Art. 2. Na Prezydującego, Rada Administracyjna, na przedstawienie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, wyznaczy jednego z urzędników.

Gdyby na Prezydującego wyznaczony był jeden z Członków do składu Delegacji czynszowej w art. 1-m pod liczbami 2, 3, 4, 5 i 6 powołanych, w takim razie, Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych, jednocześnie w miejsce ubyłego Członka innego urzędnika wyznaczy.

Nominacje na Członków w artykule powyższym pod pozycjami 3, 4, 5, 6 i 7 wymienionych, udzieli właściwy Rząd Gubernjalny.

Art. 3. Członkowie Delegacji z listy wyborców powołani, w myśl art. 62 prawa o oczynszowaniu z urzędu, przed przystąpieniem do czynności, wykonają przysięgę przed Prezydującym w Delegacji w sposób i w rotę tymże artykułem przepisaną.

Art. 4. Komisję czynszową w miejsce kompletu art. 67 wzmiankowanego prawa oznaczonego, składać będą:

1) Członek ekonomiczno-administracyjny, jako Prezydujący.
2) Jeden z urzędników biura powiatu, przez Naczelnika powiatu wyznaczony.
3) Jeden z obywateli ziemskich, do składu Delegacji czynszowej powołany, jaki przez tęż Delegację wyznaczony zostanie.

Ten ostatni Członek, odpowiednio do art. 75 nie będzie już wchodził do składu Delegacji czynszowej, w razie gdy dzieło Komisji czynszowej, do której należał, będzie przedmiotem rozpoznania Delegacji.

Art. 5. Oprócz djet zapewnionych w art. 70 prawa o oczynszowaniu z urzędu, dla Członka ekonomiczno-administracyjnego, jego zastępcy i techników, będzie pobierać takowe djety odpowiednio do przepisów ukazu z d. 20 Czerw. (2 Lipca) 1850 r., urzędnik biura Powiatu, do Komisji czynszowej należący. Członek tejże Komisji z listy wyborców powołany, ma również prawo żądać wynagrodzenia za czas strawiony na gruncie przy czynności. Wysokość tego wynagrodzenia, które rs. 3 dziennie przenosić nie może, w myśl art. 106 Delegacja czynszowa ostatecznie oznaczy.

Djety i koszta powyższe, obok zapewnionych w art. 70, ponosić będzie właściciel majątku. Asygnowanie ich i ściąganie od kogo należy, odbywać się będzie w sposób w art. 84 oznaczony.

Art. 6. Tak ustanowione Delegacje i Komisje czynszowe, dopełniać będą oznaczenie czynszów, oddzielenie gruntów włościańskich od folwarcznych, podział osad, rozdział wspólności i zniesienie służebności, zgoła wszelkie czynności, przewidziane w prawie o oczynszowaniu z urzędu, ze ścisłem zastosowaniem przepisów tegoż prawa.

Podług tychże przepisów rozpoznawane będą przez Delegacje powiatowe, odwołania się od decyzij Komisij czynszowych. Decyzjom ostatecznym Delegacij, dodawaną będzie klauzula egzekucyjna, oraz zanoszone być mogą na te decyzje skargi rekursowe do Rady Stanu Królestwa.

Przepisy zawarte w tytule 5 prawa o oczynszowaniu z urzędu, o ile niniejszem postanowieniem zmienione nie zostały, zachowują się w swej mocy.

Art. 7. Delegacja czynszowa zastępcza, niniejszem postanowieniem przewidziana, przez Gubernatora Cywilnego właściwego rozwiązaną zostanie, po zwołaniu przez Rząd skutkiem dopełnienia nowych wyborów Rady powiatowej i po ustanowieniu przez tęż Radę Delegacji czynszowej zwyczajnej, której przekazane będą do dalszego działania czynności poprzednio przez Delegację zastępczą rozpoczęte i stanowczo niezałatwione.

Art. 8. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku praw zamieszczone być ma, Komisjom Rządowym: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Sprawiedliwości, w czem do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie dnia 11 (23) Grudnia 1862 r.

Wielki Książę, Namiestnik
(podpisano) „KONSTANTY."
Naczelnik Rządu Cywilnego,
(podpisano) A. Hr. *Wielopolski*,
Margrabia Myszkowski.
P. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Sprawiedliwości,
(podpisano) *Wosiński*.
Sekretarz Stanu
(podpisano) *Enoch*.

Komisja Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego mianowała p. *Hollaka* Antoniego, Komisarza leśnego, Profesorem Radnym do wykładu leśnictwa w Instytucie politechnicznym i rolniczo-leśnym w Nowej Aleksandrji, obok tego poruczone mu zostają przez Komisję Rządową Przychodów i Skarbu obowiązki Nadleśniczego Leśnictwa Puławy.

P. *Seifman* Piotr, b. Adjunkt do wykładu Weterynarji w b. Akademji Medycznej w Warszawie, mianowanym został Profesorem Weterynarji w Instytucie Politechnicznym i rolniczo-leśnym w Nowej Aleksandrji.

W dniu wczorajszym policja odkryła i ujęła drukarnię pisma pokątnego *Ruch*, wydawanego jako organ sprzysiężonych, mieniących się Komitetem Centralnym Narodowym, przyczem aresztowano także osoby w przestępstwie tego wydawnictwa udział mające. Schwytanie nastąpiło w chwili gdy Numer 10ty tej publikacji był do druku złożony.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

— Z rozmaitych części Królestwa słyszeć się dają użalania na terroryzm wywierany na właścicieli ziemskich przez ajentów stronnictwa wywrotu. Skarżą się głównie na indywidua włóczące się po wsiach, wybierające składki i wyzyskujące podpisy pod groźbą podpalenia lub morderstwa. Skargi te trudne są do pojęcia: przypuszczając nawet rzeczywistość zbierania składek i podpisów pod przymusem przestrachu, to jeszcze żale te nie byłyby usprawiedliwione, albowiem nie kto inny jak sami skarżący się, takiemu rzeczy stanowi zaradzić by mogli. W czyjem że to ręku jest po gminach wiejskich policja, administracja, a nawet sądownictwo? W rękach Wójtów gmin i będącej pod ich zawiadywaniem policji wiejskiej. Ci wójci, któż to oni są? — Skarżący się właściciele.

Jaka ztąd płynie nauka dla właścicieli ziemskich a jaka dla Rządu i jakie ten stan dobrowolnej bezwładności pierwszych, wkładałby na przyszłość obowiązki na władzę krajową, to niechaj każdy dojrzale rozważy i do serca weźmie.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

Kiedy z jednej strony zapewniają, że konferencja mocarstw w przedmiocie ustąpienia wysp Jońskich zbierze się w Londynie w ciągu Stycznia r. p., a jedna z wiedeńskich korespondencij zapewnia, że gabinet wiedeński otrzymał już zaproszenie, z innych źródeł utrzymują, iż czas zebrania nie został jeszcze oznaczony, a może i wcale konferencja mocarstw nie zbierze się, ponieważ uznano ją za zbyteczną, uregulowanie bowiem tej kwestji może nastąpić za pomocą zamiany not dyplomatycznych. Korespondencje wiedeńskie utrzymują, że rząd austrjacki, pragnący ustalenia na Wschodzie wpływu Anglji, zgadza się na konferencje z warunkiem, aby żadna inna kwestja oprócz jońskiej, a mianowicie aby kwestja włoska nie była na niej roztrząsaną. Podobno trudności stawiane ze strony Francji i innych mocarstw, skłoniły gabinet londyński do zaniechania zamiaru zebrania konferencji. Dotąd niewiadomo, czy Anglja ma zamiar warunkowo lub bezwarunkowo odstąpić wyspy Jońskie, i chociaż z wielu stron zapewniają, iż zatrzyma ona Korfu, wszakże gdyby się sprawdziło, że konferencje nie będą miały miejsca, możnaby wnosić, iż ustąpienie będzie bezwarunkowe.

Według wiadomości z Aten, rząd tymczasowy miał zamiar wstrzymać się z ogłoszeniem wypadku wyborów, do przyjazdu lorda Elliota, który urzędownie został zapowiedziany. Lord Elliot nie teraz udaje się do Lizbony, lecz dopiero w powrocie z Aten do Londynu. Co do Króla Ferdynanda portugalskiego zapewniają, iż stanowczo odmawia przyjęcia kandydatury do tronu greckiego i podobno pisał do Króla belgickiego, że w razie gdyby silnie nalegano na niego, pod najściślejszem incognito opuści Lizbonę i uda się w długą podróż, ażeby burza tymczasem przeminęła.

Jak zapewniają, tegoroczna mowa tronowa Cesarza Napoleona, otwarcie wskaże politykę Francji względem Włoch i Meksyku i podobno będzie zawierała wyrażenia, które się nie podobają ani w Londynie ani w Madrycie. Nowiniarze chcąc do obecności Cesarza na polowaniu u p. Rotszylda, koniecznie wynaleść jakiś powód polityczny, utrzymują, że Cesarz Napoleon za namową p. Drouyn de Lhuys chciał skłonić p. Rotszylda do nie brania udziału w pożyczce włoskiej; lecz może gabinet turyński wcale nie będzie żądał pomocy w tym względzie od p. Rotszylda, ponieważ jak zapewniają, operacji tej chce się podjąć paryzka kasa eskontowa; jednakże z drugiej strony utrzymują, że p. Bastoggi przyjechał do Paryża, jedynie w celu prowadzenia układów z p. Rotszyldem.

W Paryżu rozeszla się pogłoska, że w gabinecie turyńskim znów mają zajść zmiany, a mianowicie p. Farini, będąc słabym, niezadowolniony z obrotu rzeczy, ma się usunąć, a za jego przykładem pójdzie p. Pasolini. W takim razie wydział spraw zagranicznych objął by p. Peruzzi, a spraw wewnętrznych p. Spaventa, który i obecnie *de facto* kieruje tym wydziałem, ponieważ p. Peruzzi głównie zajęty jest sprawami zagranicznemi. Pogłoska ta, tak mało wszakże jest prawdopodobna, iż potrzebuje potwierdzenia.

Wbrew niejako oświadczeniu półurzędowego dziennika rzymskiego *Correspondencia di Roma*, że od Stolicy Apostolskiej nie mogą być wymagane żadne reformy, dopóki nie będą jej powrócone oderwane prowincje, wiarogodne wiadomości z Rzymu donoszą, że zapowiedziane poprzednio reformy będą wprowadzone w życie z początkiem roku przyszłego. Korespondenci paryzcy utrzymują, że dwór rzymski do nadania tych reform został skłoniony oświadczeniem Francji, iż w przeciwnym razie odwoła swe wojska. Potwierdzenie tej wieści upatrują w wyrazach depeszy z Rzymu, według której p. de la Tour d'Auvergne oświadczył, iż Cesarz pragnie aby ustał anormalny stan w jakim znajduje się rząd rzymski. *Journal des Débats* donosi, że minister skarbu rzymski, złożył Ojcu św. raport, iż skarb rzymski za trzy miesiące zupełnie będzie pusty, skutkiem czego Ojciec św. polecił wypuścić nową pożyczkę 5 milion. tal. rzyms., w 5-u procentowej rencie. Obecny budżet rzymski wskazuje 3 miliony tal. rzym. dochodu, a 11 milion. tal. rzym. rozchodu, połowa której to sumy obracana jest na wypłatę pensij i procentów od długu publicznego.

Wczoraj podaną depeszę o zbrojeniu się Czarnogórców, niejako objaśnia wiadomość umieszczona w dziennikach wiedeńskich, jakoby książę Mikołaj Czarnogórski pisał do swego ojca bawiącego w Wiedniu, iż turcy zamierzają stawiać blockhausy na punktach nieoznaczonych w konwencji sierpniowej.

Mowa Cesarza austrjackiego sprawiła dobre w Węgrzech wrażenie.

(Ind. bel., Patr., W. Z., Sch. Z.)

Anglja.

Londyn, 19 *Grudnia*. P. Bright, na wezwanie swych wyborców, miał wczoraj do nich w Birminghamie mowę, której za przedmiot służyła wojna domowa w Ameryce północnej. P. Bright staje stanowczo po stronie Północy. Roztrząsał on szczegółowo kwestję niewolnictwa, powstawał na właścicieli murzynów w stanach południowych i na ich przyjaciół i obrońców w Anglji, poczem nadmienił: „W żadnym kraju świata, z wyjątkiem tyle wychwalanej naszej wyspy, nie znajdziemy ani jednego człowieka, któryby przemawiał na korzyść Południa. Zkąd pochodzi, że się u nas dzieje przeciwnie? Powiem wam przyczynę tego. Nasza prasa londyńska zostaje przeważnie w rękach pewnych sfer z West-Ende i przemawia stosownie do usposobienia tych sfer". Na to oświadczenie *Times* nie zaniedba zapewne jak najrychlej odpowiedzieć.

Wrażenie wywołane krótką treścią odezwy prezydenta Lincolna, powziętą z depesz telegraficznych, zaczyna zmieniać się w miarę bliższego w samejże odezwie rozpatrzenia się. Szczególniej ustęp dotyczący uznania przez europejskie mocarstwa morskie stanów południowych za stronę toczącą wojnę, był błędny, głównie co do jednego wyrazu, zdolnego obrazić te mocarstwa. W depeszy powiedzianem było, że prezydent miał jakoby wyrazić się, że „europejskie mocarstwa morskie uznały nieroztropnie i niepotrzebnie stany południowe jako stronę wojującą", gdy tymczasem w odezwie, zamiast „nieroztropnie", stoi wyraz „jednozgodnie."

Poseł włoski przy dworze tutejszym, którego ojciec, mar. d'Azeglio, niebezpiecznie zachorował, udał się śpiesznie z Londynu do Turynu.

Onegdaj zmarł lord Monson, jeden z najliberalniejszych członków izby wyższej. Nie był on atoli politykiem ambitnym. Znano go powszechnie jako wielkiego miłośnika starożytności, a korespondencje jego z tej gałęzi wiedzy zamieszczane były stale w tygodniku *Notes and Queries*. Fortunę jego i tytuły dziedziczy starszy jego syn, sir William John Monson, urodzony w 1829 r. i reprezentujący obecnie w izbie niższej Reigate.

Austrja

Wiedeń, 21 *Grudnia*. Koterja banku narodowego, która podpisała znaną petycję do izby panów, nie przestaje agitować przeciw przyjęciu przez komitet bankowy uchwał obu izb w kwestji bankowej. W tym celu członkowie tej koterji odbywają narady. Na wczorajszej swej konferencji zakomunikowali oni protest komitetu monachijskiego zagranicznych akcjonarjuszów bankowych, reprezentujących zdaniem jednych 16,000 akcij, a zdaniem drugich 60,000 akcij bankowych. Protest ten obstaje za odrzuceniem uchwał rady państwa w kwestji bankowej, wychodząc z tej zasady, że tak pokrycie całkowite za pomocą drogich kruszców tych banknotów w obiegu będących, które przewyższają sumę 200 milionów złr., jak i gwarancja ograniczona do 7%, są niesłuszne i dla banku szkodliwe. Z tego powodu komitet monachijski proponuje komitetowi banku narodowego stanowcze odrzucenie układów na takich podstawach opartych, chociażby nawet okoliczność ta miała wywołać likwidację banku po upływie terminu jego dotychczasowego przywileju.

Pomimo tego protestu, oraz wbrew popieranej w Wiedniu agitacji, w tutejszych pierwszorzędnych sferach finansowych zapewniają, że komitet bankowy, mianowicie ten który powołany został na r. 1863, przystanie na uchwały izb w kwestji bankowej.

Tak *General Correspondenz*, jak i inne austrjackie organa półurzędowe, zapowiadają rychłe załatwienie kwestji województwa serbskiego. Powyższy organ powiada, że „w prowadzonych obecnie układach co do zapewnienia autonomji terytorjum serbskiego pod względem administracyjnym, chodzi nie o ustanowienie nowych praw politycznych, lecz jedynie o zadosyć uczynienie słusznym, na dawnych przywilejach i na zasadzie równouprawnienia narodowego opartym prawom narodu serbskiego; prawa te, jeżeli zostaną, jak wieść niesie, przyznane prowizorycznie przez Cesarza przed zwołaniem jeszcze sejmu węgierskiego, to nieulega wątpliwości, iż następnie tenże sejm nie odmówi ich uchwalenia. W kwestji przeto obecnej o to głównie chodzi, ażeby życzenia narodu serbskiego nie doznały zwłoki skutkiem biernego zachowania się węgrów."

Francja.

Paryż, 19 *Grudnia*. Dziś co do sprawy greckiej nie ma żadnych ważniejszych wiadomości, tylko coraz bardziej utwierdzają się wątpliwości, co do możności kandydatury dom Ferdynanda portugalskiego do tronu heleńskiego.

Dziś nadesłana z Turynu depesza potwierdza wiadomość o postanowieniu gabinetu p. Fariniego nie rozpoczynania z rządem francuzkim żadnych układów w kwestji rzymskiej; utrzymują, że taka postawa jest zręczną i pełną godności, bo ponieważ Włochy przez podobne układy mogą zyskać tylko ułudne ustępstwa, daleko korzystniej jest dla nich czekać czy nie nastąpi znów w polityce Cesarza Napoleona nowy, pomyślniejszy dla ich sprawy zwrot. Krążyła pogłoska że jen: La Marmora chciał podać się do dymisji, zpowodu mianowania komisji parlamentarnej do rozważenia srodków w celu wykorzenienia rozbójnictwa; lecz zastrzeżenia uczynione z tego względu w parlamencie, przez ministra spraw wewnętrznych na korzyść władzy wykonawczej, powinny były zadowolnić tego jenerała.

Zapewniają że kantor eskontowy tutejszy wziął za 10 milionów fr. obligacij skarbu włoskiego, a p. Koenigswater za 15 milionów; te 25 milionów mają być zwrócone w obligacjach przyszłej pożyczki.

Pays zaprzecza podanej przez belgickie dzienniki wiadomości, jakoby wszyscy prawie konsulowie francuzcy we Włoszech zostali zmienieni; lecz dzienniki belgickie donosiły tylko że ta zmiana ma dopiero nastąpić; zaprzeczenie wszakże połurzędowego *Pays* niejako wskazuje, że jeżeli istniał projekt przeprowadzenia takiej zmiany, na teraz został porzucony, co by oznaczało przychylniejsze usposobienie gabinetu paryzkiego dla Włoch.

Zapowiadają na jutro lub pojutrze ukazanie się w *Monitorze* dekretu wyznaczającego termin otwarcia posiedzeń Senatu i Ciała prawodawczego na 12 Stycznia. Powiadają że głównie dla wygotowania mowy jaką zamierza mieć w Senacie, Książe Napoleon udał się do swego majątku w Szwajcarji, i że w tym celu zabrał z sobą wiele dokumentów i zażądał nadesłania sobie innych. Cesarz wszakże udzielił Księciu upoważnienie do tej wycieczki, jedynie pod warunkiem, że powróci on na uroczyste przyjęcie w dzień Nowego Roku. Spodziewają się, że posiedzenia senatu i ciała prawodawczego będą krótkie i więcej zajmują się przyszłemi wyborami do tej ostatniej izby niż rozprawami, jakie będą miały miejsce w czasie tych posiedzeń.

Zdaje się, że część mowy cesarskiej dotycząca piekarstwa, nie powinna być uważana jako bezwzględnie przeciwna zasadzie swobody wypieku; nie podlega bowiem wątpliwości, że w radzie stanu przyjęto 1-szy artykuł dekretu uświęcającego tę zasadę; znajduje się wprawdzie tam pewne zastrzeżenie, lecz nie zmienia ono znacznie jej doniosłości. W Paryżu ma być ustanowiona pewna opłata akcyzowa, która ma stanowić fundusz na wynagrodzenie piekarzy sprzedających po taksie zwanej półurzędową. W rozprawach z powodu tej kwestji w radzie stanu, żywy spór prowadził minister Rouher, z prefektem Sekwany, p. Haussmann.

Mówią, że jen. Lorencez może otrzyma teraz jedno z opróżnionych krzeseł w senacie.

Pogłoski o zupełnem zniesieniu dziennika *Opinion nationale*, nie miały żadnej podstawy.

Włochy.

Turyn, 17 *Grudnia*. Izba deputowanych zamieniła się w tajny komitet dla roztrząśnięcia raportu jen. La Marmora o rozbójnictwie. Izba okazuję się bardzo zadowolnioną z okazanego jej uszanowania przez gabinet, który powołał ją do wyrzeczenia zdania w najdrażliwszej kwestji obecnej chwili, to jest kwestji rozbójnictwa. Jeżeli nowemu gabinetowi izba jest przychylniejszą aniżeli przepowiadano, przypisać to należy jego postawie względem władzy prawodawczej, której daje większy udział w zarządzie, aniżeli poprzednie ministerstwo.

Parlament miał zasiadać co najdalej do końca bieżącego tygodnia, a zamiast zwykłych ferij Bożego Narodzenia, mają być zamknięte teraz posiedzenia i dopiero w połowie stycznia otwarte, jako posiedzenia na rok 1863.

Onegdaj miała się zebrać rada ministrów dla rozstrzygnięcia kwestji, czy projekt do prawa o stowarzyszeniu kredytu ziemskiego ma być roztrząsany przed zamknięciem tegorocznych posiedzeń, czy też dopiero na przyszłorocznych posiedzeniach. Kwestja ta jest dosyć ważna; z jednej strony gabinet i izba nie chciałyby lekkomyślnie traktować projektu do prawa mającego tak wielkie znaczenie, z drugiej strony wspólka będzie zwolniona od swych zobowiązań, jeżeli układ nie będzie zatwierdzony na tegorocznych posiedzeniach, a tym sposobem rząd straciłby ważną pomoc na wypadek nagłej potrzeby.

Przeciąg czasu pomiędzy zamknięciem tegorocznych a otwarciem przyszłorocznych posiedzeń, gabinet poświęci na zbadanie dokładne reform administracyjnych wymaganych przez obecny stan półwyspu. Wszystko, albo prawie wszystko trzeba organizować. P. Peruzzi, który jest prawdziwie ministrem kierującym w gabinecie, chce przekształcić cały system administracji i zupełnie go zitalianizować. Utrzymuje on, że dotąd istnieje system piemoncki, i dano mu tylko napis włoski. W ministerstwie oprócz wspomnianej reorganizacji biur w zarządzie centralnym, skutkiem której musi być reorganizacja prefektur i podprefektur, pracują nad zaprowadzeniem zmian w nowym duchu, we wszystkich gałęziach służby tego wydziału.

Książę Odone, najmłodszy syn Króla Wiktora-Emanuela został mianowany kapitanem fregaty, i udaje się do Genui, gdzie będzie pełnił obowiązki odpowiednie nadanej mu randze.

Sąd kasacyjny w Neapolu odrzucił apelację p. Christen i M-ra Cenatiempo, od wyroku sądu poprawczego, skazującego ich na więzienie.

Mianowanie margr. Gualterio prefektem Palermo jest zdecydowane; p. Monale zaś powraca do rady stanu.

P. Peruzzi zamierzając oddzielić władzę wojskową od cywilnej w południowych Włoszech, pragnąłby pozostawić dowództwo wojskowe jenerałowi La Marmora, a na prefekta powołać p. Ratazzego, lecz wybór ten nie został zatwierdzony przez innych ministrów. Uwagi jednak przez nich przedstawione, nie były dosyć ważne, aby można tracić nadzieję pomyślnego rezultatu.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Paryż, 21 *Grudnia*. *Patrie* podaje wiadomość, że książę Kuza, mimo protestacji mocarstw zagranicznych, obstaje za wydaniem broni przeznaczonej dla Serbji. Wypadek ten sprawił w Bukareście wielkie wrażenie. — Dziennik *France* wynurza ubolewanie, że minister hiszpański spraw zagranicznych nie zganił wyrażeń obrażających Francję, wypowiedzianych w Kortezach. Dziennik ten sądzi, że gabinet hiszpański koniecznie powinien wytłomaczyć się z tego powodu. Według wiadomości z Madrytu z dnia wczorajszego, minister spraw zagranicznych objawił zdanie, że mocarstwa sprzymierzone nie powinny się mięszać w sprawy wewnętrzne Meksyku. Dalej oświadczył on, że gabinet madrycki zatwierdził konwencję w Soledad i działania swego pełnomocnika, i pochwala cofnięcie się jenerała Prima, gdy admirał francuzki p. Jurien de la Gravière przekroczył

swoje pełnomocnictwo. W końcu dodał minister, że stosunki Hiszpanji z mocarstwami zagranicznemi są przyjazne; Hiszpanja w niczem nie przekroczyła traktatu londyńskiego.

Paryż, 22 Grudnia. Dzisiejszy *Monitor* ogłasza dekret cesarski, powołujący izby na 12 Stycznia roku przyszłego.—*Constitutionnel* został upoważnionym do zaprzeczenia wiadomości podanej przez *Opinione,* jakoby, pp. Sartiges i Farini mieli wspólną naradę.

Turyn, 21 Grudnia. Parostatek *Sardinja,* na na którym Garibaldi miał udać się na Kaprerę, został zmuszony z powodu burzy wrócić do Livorno.

Paryż, 21 Grudnia. Dzisiejszy *Monitor* robi uwagę, że doniosłość i znaczenie kroków przedsięwziętych przez Francję w sprawie wojny amerykańskiej zostały przez kilka dzienników przesadzone i źle zrozumiane. Tenże dziennik urzędowy dodaje, że artykuł zamieszczony w *Kurjerze Stanów Zjednoczonych,* przedstawia sprawę tę w jej właściwem świetle i podaje oczywisty dowód, że zrobiona przez Francję propozycje była bezinteresowną i odpowiednią okolicznościom, i nie pominęła praw i wymagań obu stron wojujących.

Turyn, 21 Grudnia. Neapolitańska *Gazetta Ufficiale* odpiera zdanie artykułu umieszczonego w dzienniku *France,* który oświadcza, że zjednoczenie Włoch jest rzeczą niemożliwą. Dziennik ten mówi dalej: że z rezultatów podanych przez sprawozdanie dotyczące sprawy rozbójnictwa, wynika, iż liczba band o wiele się zmniejszyła. Mała na teraz ich ilość jest dowodem skutecznego działania armji. Rozboje ograniczają się obecnie na kilka okręgach. Dobrowolne poparcie ze strony ludności i jej współdziałanie do wytępienia tychże band, są dowodem zgodnych usiłowań usunięcia tej plagi. Tabele statystyczne dowodzą, że bezpieczeństwo publiczne się wzmaga, że zbrodnie zmniejszyły się o połowę i że kradzieże prawie całkiem ustały. Rozsiewane pogłoski o samowolnem aresztowaniem kamorystów, są zmyślone. Nim przedsięwzięto ich aresztowanie, władze policyjne zbadały ich postępowanie. Dochód opłaty konsumcyjnej w Neapolu podwoił się.

Turyn, 22 Grudnia. Rond składający się z wojsk włoskich i francuzkich pod dowództwem majora Lochelli, rozproszył na granicy posiadłości papiezkich resztki bandy Trystanego. Urzędowy dziennik Neapolitański donosi że gabinet zażądał nadesłania do Turynu akt dotyczących kamory, dla zbadania środków przedsiębranych w celu wytępienia kamory.

Vera Cruz, 1 Grudnia. Niektóre miasta utworzyły *Pronunciamentos* na korzyść interwencji francuzkiej. Zapewniają, że Juarez zamierza zająć Tlascala, i opierać się przejściu francuzów, przez Piedas-Negras. Gdyby francuzi wzięli Pueblę, Juarez zaleje stolicę. Jenerał Marquez zajmuje Colchinda, jako sprzymierzeniec francuzki. Proklamacja Juareza ogłasza karę śmierci przeciw przenoszącym depesze francuzkie. Komunikacje pomiędzy wybrzeżami a wnętrzem kraju są przecięte.

Marsylja, 20 Grudnia. Listy z Neapolu z 16 b. m., donoszą o demonstracji, którą rozproszyły patrole. Według wiadomości z Rzymu z 16 b. m., p. de La Tour d'Auvergne zawiadomił Papieża, że Cesarz pragnie nadal otaczać opieką rząd rzymski i położyć koniec stanowi anormalnemu, w jakim tenże się znajduje. Stronnictwo rządowe zaczyna się okazywać przychylniejsze dla Cesarza. Zapewniają, że rząd rzymski z początkiem 1863 r. wprowadzi w wykonanie edykt z 1850 roku, o reorganizacji gmin.

Rzym, 20 Grudnia. Osservatore romano donosi, że w roku przyszłym naumyślnie ustanowione kolegja wyborcze w gminach będą wybierać radców miejskich. Tenże dziennik zawiera uwiadomienie od ministra skarbu, że wypłata kuponów z drugiego półrocza 1863 r. pożyczki rzymskiej, rozpocznie się z dniem 2 stycznia.

Kopenhaga, 20 Grudnia. Rigsdag w adresie odpowiadającym na mowę tronową żąda, aby wspólna konstytucja była utrzymana, aby Szlezwigowi nadane były większe swobody nie osłabiające wszakże węzła łączącego księstwo z królestwem.

Berlin, 22 Grudnia. Kreuz-Zeitung wynurza żywe zadowolnienie z powodu ostatnich kroków gabinetu, tem bardziej, że koniecznie muszą nastąpić dalsze działania. Stanowcze kroki wprawdzie więcej jeszcze podniecą „tak nazwane" wzburzenie, lecz z pierwszem ustępstwem wszystko będzie stracone. Pan v. Usedom otrzymał tytuł hrabiego.

Turyn, 21 Grudnia. Gazetta ufficiale donosi, że komisja w celu zbadania sprawy rozbójnictwa została ustanowioną, w której p. Sirtori wybrany prezesem, a p. Massari sekretarzem. Dziennik *Stampa* podaje wiadomość, że rada miejska w Como została rozwiązana, i mianowany komisarzem królewskim p. Gerli Nicola.

Drezno, 22 Grudnia. Artykuł dzisiejszego *Dresdener Journal* odpiera zdanie *Stern-Zeitungu,* jakoby projekt delegowanych przekraczał kompetencję związku. Tenże dziennik dowodzi, że projekt ten nie wyraża nic przeciwnego interesom pruskim, i żąda w końcu od Prus reformy związku lub opieki nad obecną konstytucją związku.

Kassel, 22 Grudnia. Na dzisiejszem posiedzeniu stanów komitet konstytucyjny podał wniosek o wezwanie rządu do przedstawienia projektu do prawa, skutkiem którego stany panów i szlachta państwa, ze względu na wielkie znaczenie podanych projektów, już na teraźniejszem zgromadzeniu stanów byłyby reprezentowane.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

Wczoraj niebo przez cały dzień było pochmurne, tylko około godziny 11-ej rano nieco wypogodziło się. Temperatura przez cały dzień była prawie jednostajna, średnia wynosiła: $2\frac{1}{5}$ stop. R. zimna o $\frac{2}{5}$ niższa od normalnej, największe zimno w nocy $3\frac{1}{5}$, najmniejsze po południu $1\frac{1}{5}$ stop. R. Barometr wznosił się, średnia jego wysokość dzienna jest: 749.58 milimetrów. Wiatr przed południem panował słaby północno-zachodni, po południu słaby zachodni. Elektryczność 8 stopni.

— We wsi Seroczki, gminie Straszewo, powiecie Włocławskim, dnia 14 Października r. b., trzyletnia Konstancja Tomicka, córka parobka dworskiego, pozostawiona w domu bez dozoru, zapaliła na sobie odzież i tak niebezpiecznie poparzyła się, że mimo udzielonego jej ratunku, w kilka godzin żyć przestała.

— Piszą z Torunia, pod dniem 14 b. m. i r.: Na drodze żelaznej od morza Baltyckiego aż do Warszawy, ruch jest nader ożywiony, a szczególniej do Warszawy; prawie codziennie odchodzą znaczne przesyłki towarów. Przejazd osob z Warszawy w tutejszą stronę, z powodu obecnej pory roku, nie wiele jest znaczący, ale za to nadzwyczajnie żywy na przestrzeni z Włocławka do Warszawy. Na ruch interesów naszego placu, otwarcie wspomnionej drogi już ten wywarło wpływ, że w krótkim czazie zgłosiło się ze 40 komisantów w rozmaitych gałęziach, chcących się w Toruniu osiedlić. Odpowiednich nieruchomości poszukują tu bardzo.—W Aleksandrowie; pogranicznej stacji Królestwa Polskiego, osiedliło się już, jak się dowiadujemy, ze 30 spedytorów, którzy jednak, jak niektórzy twierdzą, z trudnością utrzymać się będą mogli. Daleko znaczniejszy i bardziej ożywiający wpływ wywarłoby na ruch naszego tu placu i dalszych jego okolic, założenie instytutu pieniężnego na wzór prowadzonego przez p. Philipps w Elblągu. Ludzie fachowi przewidują dla takiego przedsięwzięcia jak najpomyślniejsze skutki.

— Dnia 8-go b. m. daną była w teatrze narodowym w Pradze trajedja Machaczka, pod tytułem: *Zavisz Vitkovicz, pan z Ruže.* Utwór ten dramatyczny cechują wszystkie zalety, jakiemi odznaczają się starsi dramaturgowie czescy, którzy powinniby służyć młodszemu pokoleniu autorów za wzór. Jakkolwiek charakter głównej osoby działającej jest nieco chybiony, gdyż wszystko, cokolwiek Zawisz Witkowicz chce dla dobra kraju przedsięwziąć, pozostaje jedynie pięknem życzeniem bez żadnego skutku, — pomimo to cały układ sztuki pomyślany został po mistrzowsku, a tak osoby działające, jak i większa część epizodów, wielki budzą interes. Autorowi najlepiej powiodło się w oddaniu charakteru młodego Kunrinka i panny honorowej dworu królowej. Lecz na największe zasługuje uznanie piękny swą prostotą język, który jak z jednej strony ułatwia artystom nauczenie się roli i przejęcie się nią, tak z drugiej, miłe sprawia w widzach wrażenie, tem bardziej, że w najnowszych utworach dramatycznych literatury czeskiej, styl, jakkolwiek staranny, bywa nieraz zbyt wymuszony. Co do dykcji przeto Machaczek może służyć za wzór godny naśladowania. Przedstawienie tej trajedji nadzwyczaj powiodło się. P. Szymanowski w roli Zawisza, a panna Libicka w roli królowej, wywiązali się ze swego zadania z rzadkim talentem. Również gra innych artystów i artystek była wyborna.

WIADOMOŚCI LITERACKIE.

— Wkrótce literatura nasza naukowa wzbogacona zostanie nowem ważnem dziełem; Dr. Med. A. Kryszka, profesor Szkoły Głównej, Czł. Tow. Lek. Warsz. i Wileńs., którego *Mechanika Życia ludzkiego, czyli budowa ciała i sprawy żywotne,* zjednała sobie uznanie pracujących w tym przedmiocie i w ogóle poważniejszej rzeczy czytającej publiczności, przygotował do druku *Rys Fizjologji Ludzkiej; o zmianie materji organicznej.* Młodzież zamierzająca się poświęcić zawodowi lekarskiemu, wdzięczna będzie p. Kryszce za tę pracę, która ułatwi jej studja w języku ojczystym.

— Bibliotekarz Dr. Hanusz odczytał na ostatniem posiedzeniu czeskiego towarzystwa nauk, ciekawy traktat o udziale branym w literaturze czeskiej przez jezuitę Koniasza. Pisał on dzieła czeskie i łacińskie, lecz nie wszystkie są znane, gdyż wydawał je bezimiennie. Najgłośniejsze z prac jego są: *Clavis haeresin claudens et aperiens* („Klucz otwierający i zamykający herezję"), i *Index czili seznam knih zapoviezenych, spaliti neb opraviti se majicich,* które to dzieło wyszło po zgonie Koniasza (zmarł 1760), z rozkazu arcybiskupa prażskiego; wyszczególnione tu są wszystkie dzieła w Czechach od r. 1414 wydane, w których cenzura katolicka upatrywała błędy herezji. Z tego to głównie Indexu i z palenia książek stał się Koniasz tak głośnym, że przezwano go najgorliwszym z niszczycieli literatury czeskiej. Podanie niesie, że spalił 60 do 80 tysięcy samych ksiąg czeskich. Bibliotekarz Hanusz starał się przekonać o wiarogodności tego podania, przez czerpanie wiadomości o Koniaszu, częścią z jego własnych prac, częścią z dzieł spółczesnych mu autorów. P. Hanuszowi powyższa liczba spalonych jakoby książek czeskich wydaje się przesadzoną, chociażby ze względu na nader małą liczbę egzemplarzy, w jakiej dawniej czeskie dzieła wydawano. Pewien jezuita, który pierwszy napisał życiorys Koniasza, powiada także, że ten uczony oddał na pastwę płomieni około 60,000 książek; p. Hanusz sądzi, że były tam książki nietylko czeskie, lecz także w innych językach, i to takie tylko, które uznane były za kacerskie lub niemoralne. Pomimo to dochowały się dotąd wszystkie powyższym Indexem wykazane książki czeskie, i to po większej części w kilku egzemplarzach.

Rada Stanu Królestwa.

PROTOKÓŁ

RADY STANU KRÓLESTWA POLSKIEGO.
z d. 27 Listopada (9 Grudnia) 1861 r.

Po odczytaniu i zatwierdzeniu protokołów posiedzeń Ogólnego Zebrania Rady Stanu z d. 22 Listopada (4 Grudnia) i 23 Listopada (5 Grudnia) r. b., odczytanym został Ukaz Najwyższy z d. 8 (20) Listopada r. b., mianujący p. o. Naczelnika Sztabu Głównego 1ej Armji Jenerała Lejtnanta Artylerji Krzyżanowskiego, Warszawskim Wojennym Jenerał Gubernatorem, z pozostawieniem Go w dotychczasowych obowiązkach, z tem oraz, iżby On, w razie nieobecności Namiestnika, zawiadywał Zarządem Cywilnym w Kraju, i przewodniczył tak w Radzie Stanu, jak i w Radzie Administracyjnej Królestwa.

Następnie, w dalszym ciągu rozbioru budżetu dochodów i wydatków Królestwa na rok 1862, Sekretarz Stanu przedstawił dalsze wnioski Wydziału Skarbowo-Administracyjnego w przedmiocie tym, a mianowicie:

Co do Górnictwa.

Stan zarządu Górnictwa Rządowego pod względem finansowym, przedstawia się w tak smutnym obrazie, iż w pobieżnem budżetu przejrzeniu, niepodobna objąć w należytej rozciągłości uwag, które się nastręczają.

Nie przywiązując się ściśle do dat, można z pewnością twierdzić, iż od czasu jak górnictwo przeszło pod administrację Skarbu za księcia Lubeckiego, rozpoczęła się epoka, w której ono pochłaniając ogromne fundusze, spowodowało w znacznej części zadłużenie się Skarbu Królestwa, które jeszcze obecnie ciąży na budżecie, naprzód w procencie corocznie Bankowi opłacanym rs. 86,324 kop. 80, następnie w kapitale rs. 1,033,993 kop. $19\frac{1}{2}$, a prócz tego corocznie opłaca Skarb Królestwa Bankowi rs. 150,000, pozostaje zaś jeszcze w kapitale długu rs. 1,800,000. Zatem długi na rok 1862, które Skarb winien, z powodu poczynionych awansów na górnictwo, wynoszą jeszcze w kapitale rs. 2,833,993 kop. $19\frac{1}{2}$, a budżet obciążony jest wydatkiem corocznym w ilości rs. 236,324 kop. 80. Czyliż te wszystkie zaliczenia postawiły górnictwo w tym stanie, ażeby chociaż dawało nadzieję i rękojmię, że przez podwyższenie dochodów wynagrodzi Skarbowi wyłożone sumy? Bynajmniej. Tak protokóły objaśniające projekt do budżetu, jak i przedstawienie Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu do Rady Administracyjnej z dnia 3 (15) Października r. b. Nr. 49,250 wykazują, iż górnictwo od dwóch lat obiecuje wnosić do Skarbu po rs. 81,275, lecz w istocie nie dostarczyło żadnego dochodu, tak, iż na rok 1862 Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu, dla niewprowadzenia zwodniczych cyfr w budżet dochodów, zamieściła tylko sumę rs. 4,275 jako zwrot Skarbowi wydatku na utrzymanie służby w lasach rządowych, na użytek górnictwa przeznaczonych, a górnictwo już nie licząc co Skarb Królestwa wydaje corocznie w gotowiźnie, na spłacenie poczynionych mu zaliczeń, ileżto zużywa drzewa z lasów rządowych bezpłatnie wydawanego?

Z żalem spostrzegł Wydział, iż górnictwo znowu zamierza wejść na drogę zaciągania długów. Uzyskało dozwolenie Rady Administracyjnej Królestwa na zaciągnięcie z Banku Polskiego zaliczenia rs. 100,000 pod pozorem powiększenia kapitału obrotowego.

Zachodzi pytanie, czyli jest w stanie uiścić się w opłacie tej pożyczki, i czyli ono znowu ma powiększyć wydatki Skarbu Królestwa.

Z jednej strony, ażeby osiągnąć tę pożyczkę, przywodzi zarząd górnictwa, jak to czytamy w raporcie Komisji Rządowej Prrychodów i Skarbu do Rady Administracyjnej wyżej wspomnionym, iż potrzebuje funduszu tego dla dania większej rozciągłości fabrykom żelaza i cynku, kopalniom węgla, a z drugiej strony w protokólach objaśniających nadmienia, iż przychodu Skarbowi czynić nie może, dla zatamowanego odbytu na żelazo i trudności w wytapianiu cynku z rud, które obecnie mniej są bogate i znacznych kosztów produkcji wymagają. Cały szczegółowy budżet przychodów i wydatków górnictwa, który wymagałby najgruntowniejszego rozbioru, ażeby mógł być poczytany za usprawiedliwiony, najlepiej dowodzi, jak nieodbitą jest potrzebą, ażeby szczegółowe budżety, jak to już w początku dyskusji nad budżetem przywiedziono, podlegały ścisłemu rozważeniu i debatom.

Wszystkie te okoliczności skłoniły Wydział do wniosku:

Ażeby właściwe Władze obmyśliły środki korzystniejszego jak dotąd użytkowania z górnictwa krajowego, które być może polegałyby w skierowaniu go na drogę przedsiębierstwa prywatnego, a zarazem, aby kredyt do wysokości rs. 100,000 na rok przyszły Górnictwu Rządowemu w Banku Polskim otworzony, był ściśle ograniczonym, jedynie do niezbędnych wydatków na utrzymanie fabryk górniczych w dotychczasowym biegu, wszelkie zaś plany rozszerzenia tychże fabryk, i większych od dotychczasowych eksploatacij, były zaniechanemi.

Pobudkę do wniosku tego upatrywał Wydział pomiędzy innemi i w doświadczeniu lat czterdziestu przekonywającem, iż Skarb Królestwa żadnych zysków nie odnosi z administracji górnictwa, i przeciwnie samych doznaje strat, bądź to w dostarczaniu z lasów rządowych bezpłatnie drzewa, bądź w zaciąganiu tak wielkich długów.

Wniosek powyższy po wszechstronnej w przedmiocie tym dyskusji, w której objawionem zostało jednozgodnie przekonanie, iż górnictwo na drogę przedsiębierstwa prywatnego skierowanem być by winno, jednomyślnie przyjętym został.

Co do Zarządu VII Okręgu Komunikacji.

Protokół objaśniający kredyt na wydatki VII Okręgu Komunikacji, tak mało rzuca światła na cały ten przedmiot, iż Wydział widział się znaglonym do uczynienia uwag, bez stawiania żadnego stanowczego wniosku: Spostrzegł najprzód, iż etat ten nie wyobraża tych wydatków, które w istocie nastąpią, bo znajduje w protokóle objaśniającym, iż myśl zasad wynikających z decyzji Rady Administracyjnej z dnia 11 (23) kwietnia r. b. Nr. 2,026 Urzędnicy Zarządu VII Okręgu Komunikacji, mają prawo podwyższenia płac obliczonego na rs. 16,630, która to suma, gdy do budżetu nie została wciągniętą, uszczupli o tyleż sumę rs. 500,000 na nadzwyczajne wydatki do dyspozycji Rady Administracyjnej zostawioną.

Powtóre: na wypłaty dla spółki obywatelskiej, za utrzymanie dróg bitych 1-go rzędu, mostów nietaryfowych, kanałów, koszar drogowych, oraz konduktorów i dróżników, przeznaczono sumę rs. 465,000. Że ta suma w każdym razie na konserwację dróg bitych wydaną zostanie, nie zachodzi najmniejsza wątpliwość.

Niemniej przyznaje Wydział, iż konserwacja dróg tańszym sposobem nieda się uskutecznić. Lecz zachodzi pytanie, czyli w istocie konserwacja należycie jest dopełnianą, a względem tej wątpliwości, zdaniem Wydziału jedynie oświecić by mogło, rozważenie i zadecydowanie prac Komisji śledczej, pod przewodnictwem JW. Jenerała Adjutanta Kotzebue odbytych.

Znalazł dalej Wydział, iż na utrzymanie mostów taryfowych, i inne roboty konserwacyjne, nie należące do spółki obywatelskiej, suma rs. 2,844 k. 65 jest niewątpliwie niedostateczną; reperacja jednego mostu taryfowego tę sumę pochłonie, a cóż dopiero, kiedy podobno, pomimo że według zastrzeżeń kontraktu ze spółką obywatelską, przekopywanie zasp śniegowych na drogach bitych 1-go rzędu, jest jej obowiązkiem, przekopywanie to, jak niemniej reparacja uszkodzonych dróg egzystujących, przez wylewy rzek, do tej szczupłej sumy odnosić się muszą.

Uwagi powyższe Rada podzieliła.

Co do dochodów niestałych.

Dochody niestałe są trojakiego rodzaju: najprzód takie, które w całości lub części, niezmienną sumę pieniężną Skarbowi czynią; do nich należą: indemnizacja ze Skarbu Cesarstwa za dochody celne w sumie rs. 1,339,226 kop. 80, podobnież indemnizacja za sól czyniąca sumę rs. 2,199,378 i indemnizacja za dochód ze sprzedaży kart w sumie rs. 18,386, dochody więc tego rodzaju przynoszą w ogóle rs. 3,556,990 kop. 90, co do nich żadna uwaga nie nastręczyła się Wydziałowi;— powtóre: dochody z kontraktów wynikające, jakiemi są konsumcja od rzezi i trunków po miastach, z wyjątkiem Warszawy, koszerne, dochód z tytuniu i tabaki, nareszcie loterja;— o każdym z tych podatków cokolwiek nadmienić należy.

A naprzód, nastręczyło się pytanie, jak do budżetu zaliczać podobnego rodzaju dochody? Zdawałoby się rzeczą niewątpliwą, iż ponieważ wpływy powyżej wymienione, pochodzą z umów i na zapewnienie wpływów tych dzierżawcy stawiają kaucje, rozwiązanie tego pytania, powinno by być łatwem i w tym sposobie, iż należy umieszczać w budżecie, takie sumy na dochód, jakie wynikają z zawartych kontraktów.

Tak wszakże nie postąpiono przy układaniu projektu do budżetu, jak to następujące wykazuje porównanie.

Według kontraktów.

Konsumcja	rs.	1,227,340	kop.	22
Koszerne	„	438,136	„	40
Tytuń i tabaka	„	675,035	„	
Loterja	„	122,650	„	
w ogóle	rs.	2,463,161	kop.	62

Według budżetu:

Konsumcja	rs.	845,789	kop.	12
Koszerne	rs.	400,000	„	
Tytuń i tabaka	„	675,035	„	
Loterja	„	122,650	„	
w ogóle	rs.	2,043,474	kop.	12.

Różnica zatem zamierzeń budżetowych co do tych dochodów od sum wedle kontraktów postąpionych, wynosi sumę rs. 419,687 k. 50, która zdaniem Wydziału powinna być zamieszczoną w budżecie dochodów, jednak nie w całkowitej ilości, a to z powodu, że Rada Administracyjna decyzją z dnia 10 (22) Lutego r. b. Nr. 1,080 zezwolić raczyła, aby tym dzierżawcom, którzy postąpili większą nad 20% przewyżkę, w stosunku dochodów z konsumcij i rzezi bydła z poprzednich trzech lat 185⅞ zawieszonemi były w poborze te części, jakie takowy procent przenoszą, aż do pewnego terminu.

W takim przypadku znajduje się 156 dzierżawców, a suma stosownie do powyższego, zawieszeniu ulegać mogąca wynosi rocznie rs. 90,939 kop. 20, sumę więc tę wypadałoby umieścić przed linją, jako w poborze wątpliwą i resztę czyli rs. 328,748 kop. 30 należałoby umieścić w linji, a mianowicie: pod tytułem koszernego rs. 38,136 kop. 40 a resztę rs. 290,611 kop. 90 pod tytułem konsumcji.

Do trzeciego rodzaju dochodów niestałych należą: konsumcja z miasta Warszawy, szynkowe od żydów, opłata od wyrobu wódki, opłata od patentów propinacyjnych, opłaty stemplowe, dochód od soli, opłata gildyjna i opłata od wyrobu cukru z buraków. Opłaty i dochody te Skarb Królestwa zwykle oblicza do budżetu, z przecięcia wynikającego z dochodów trzech lat poprzednich, z wyjątkiem soli.

Wykaz porównawczy okazuje różnice, między zamierzeniami dochodów z tego źródła w budżecie, a sumami średniemi, z trzechletniego przecięcia wynikającemi.

		Wypada z trzechletniego przecięcia		
Dochód z konsumcji miasta Warszawy	rs.	914,210	kop.	88
z szynków od żydów	„	62,908	„	22
z opłaty od wyrobu wódki	„	1,013,951	„	$95\frac{1}{4}$
z opłaty od patentów propinacyjnych .	„	90,384	„	$26\frac{2}{3}$
z opłat stemplowych	„	538,159	„	$79\frac{2}{3}$
z opłaty gildyjnej .	„	48,512		
z opłaty od wyrobu cukru z buraków	„	156,006	„	$98\frac{2}{3}$
Ogółem	rs.	2,824,134	kop.	$10\frac{1}{4}$

		Zamieszczono w budżecie na rok 1862		
Dochód z konsumcji miasta Warszawy	rs.	914,210	kop.	88
z szynków od żydów	„	60,000	„	
z opłaty od wyrobu wódki	„	800,000	„	
z opłaty od patentów propinacyjnych .	„	453,710	„	63
z opłaty gildyjnej .	„	50,000		
z opłaty od wyrobu cukru z buraków	„	120,000		
Ogółem	rs.	2,467,921	kop.	51

Różnica więc wynosi rs. 356,212 k. $59\frac{1}{4}$.

Co do soli wykazuje się, iż Skarb, osiągnął dochodów w latach jak następuje:

1858	rs.	2,119,079	kop.	$4\frac{3}{4}$
1859	„	2,266,980	„	$94\frac{3}{4}$
1860	„	2,509,995	„	47.

Średnia z przecięcia trzechletniego dochodu wynosi zatem rs. 2,298,681 kop. $82\frac{1}{6}$.

Gdy zaś dochód ze sprzedaży soli, wykazany jest w budżecie na sumę rs. 2,251,000, różnica przeto zamierzenia tego od ilości wypadającej z trzechletniego przecięcia pomienionego dochodu, wyniesie rs. 47,681 k. $82\frac{1}{6}$.

Ważne nastręcza się tutaj pytanie: jaką zasadę należy przyjąć do ocenienia dochodów niestałych.

Widzimy, że Skarb w ogólnej zasadzie, przyjmuje za normę przecięcie z lat trzech poprzednich, i otrzymane wpływy istotne z lat trzech dzieląc przez 3, otrzymany z tąd wypadek przyjmuje za dochód prawdopodobny.

Lecz z drugiej strony okazuje się że tej zasady nie trzyma się ściśle, i w przewidywaniu możliwych wypadków w miarę okoliczności, umniejsza niektóre pozycje; a skutkiem tego np. w budżecie na rok 1862 wynika różnica w projektowanych dochodach o rs. 732,642 kop. $71\frac{3}{4}$.

Wydział Skarbowo-Administracyjny ułożył tabelę porównawczą, której celem było zbadać, jakie średnie, czy z lat trzech czy z lat sześciu, więcej się zbliżają do rzeczywistości. Poczynają się one od roku 1835 i prowadzone są do roku 1858, lecz mimo tych badań, Wydział do stanowczego zdania dojść nie zdołała to z uwagi, iż lubo byłoby pożądanem, mieć zamieszczane w budżecie przychody, w sumach ile tylko można do rzeczywistości zbliżonych, kiedy jednak jest to zawsze trudnem, a na rok 1862 z powodu wyjątkowego położenia kraju jest jeszcze trudniejszem, zdaje się przeto najwłaściwszem, zatrzymać je na rok ten w takiej wysokości, w jakiej je Władza Skarbowa podaje, a do konkluzji tej Wydział i tem jest jeszcze powodowany, że stosowanie wydatków do dochodów, w wysokości swej wyprężonych, jest pod względem niezbędnej w materji finansów oszczędności niebezpiecznem, jak równie i tem, że jeżeli przychód jaki szczegółowy, lub suma ogólna przychodów okażą się wyższe od zamierzenia, przewyżka budżetowa nigdy takiego nieporządku finansowego spowodować nie może, ileby go spowodował ten wypadek, gdyby przychody okazały się mniejszemi od zamierzenia; w tenczas albowiem wydatki budżetowe musiałyby być zaspokajane, albo z zapasu Skarbowego, albo gdyby go nie było z podwyższenia podatków lub drogą pożyczki, co na jedno wychodzi, bo na spłatę pożyczki stosowny fundusz na etacie, musiałby być obmyślonym.

Co do dochodów z dóbr i lasów rządowych, jedyna tylko Wydziałowi nastręczyła się uwaga, iż zaliczenie wartości drzewa, przez górnictwo rządowe z lasów rządowych zużywanego, do należności przed linją jest z dwojakiego względu niewłaściwem, raz dla tego, że górnictwo rządowe nie może tym sposobem wykazywać rzeczywistych zysków i strat swoich, powtóre, że i dochody z lasów rządowych nieprzedstawiają się z tego powodu w istotnej ich postaci.

Przy dochodach z Poczt zdaje się wątpliwym dochód z opłat za koperty do korespondencji miejskiej, w sumie rs. 1,160 kop. 85 zaliczony, z powodu, iż w r. b. poczta miejska została zwiniętą. W ogólności zaś Wydział mniemał, iż dochody z poczt, powinnyby być wypuszczanemi z dochodów skarbowych i budżetowych do czasu, dopóki urządzenie poczt nie będzie doprowadzone do udoskonalenia, nic do życzenia niepozostawiającego.

Ze względu na wątpliwość spełnienia się zamierzeń budżetowych, co do niektórych dochodów skarbowych w roku przyszłym Wydział nie proponuje na rok ten wyrażonej zmiany, uważa ją przecież za konieczną na r. 1863 i lata następne.

Zdaje się także, iż proponowane zwiększenie dochodu z opłat od uczniów rs. 12,471 jest mniej właściwem przy względzie na dążność nowego projektu organizacji Zakładów Naukowych, do znacznego zmniejszenia tych opłat i z uwagi, iż nie jest wiadomem, kiedy i w jakiej rozciągłości Szkoły otwartemi będą.

Te są uwagi, jakie nastręczyło Wydziałowi Skarbowo-Administracyjnemu rozstrząsanie projektu do budżetu dochodów i wydatków Królestwa na rok 1862.

Zakończył je Wydział kilku ogólnemi spostrzeżeniami, dotyczącemi stosunku, w jakim całość projektowanych podatków i opłat skarbowych rozkłada się przecięciowo na pojedynczych mieszkańców kraju, i w jakim dotyka grunta do użytku ekonomicznego zdolne, nareszcie stosunku, w jakim ciężary podatkowe spadają na mieszkańców w innych państwach Europejskich. I tak, ogółu dochodów budżetowych, które oprócz dochodu kas zostających pod oddzielnym zarządem, zamierzonego w sumie rs. 1,972,994 k. $68\frac{1}{2}$, projektowane są na r. 1862: w ogólnej sumie rs. 18,422,487 kop. 88, podatki stałe i niestałe, opłaty od dróg i spławów, opłaty od uczniów, dochód z drogi żelaznej, nareszcie dochody przypadkowe, czyniące łącznie rs. 15,707,891 k. $23\frac{3}{4}$, są opłatami Skarbowemi, które za dotykające wszystkich w ogóle uważanemi być muszą.

Z rozłożenia przywiedzionej ich sumy, na ogólną liczbę ludności krajowej, bez różnicy płci i wieku, wynoszącą głów 4,840,465 wypada, iż każdy z mieszkańców ponosi u nas podatków i opłat skarbowych w przecięciu po rs. 3 k. $24\frac{1}{2}$ czyli franków 13.

Rozdzielając zaś tę samą sumę podatków i opłat na ilość ogólną gruntów ornych, ogrodów, łąk, pastwisk, lasów i gruntów pod zabudowaniami będących, która oprócz wydm piaszczystych, wód, błot i bagien, wynosi włók 629,106 morgów 20, wypada, iż każda morga gruntu, do użytku ekonomicznego przydatnego, obciążoną jest temiż podatkami i opłatami w ilości k. $83\frac{1}{4}$.

We Francji ogół podatków i opłat, na każdego mieszkańca przecięciowo spadających, wynosił w ciągu lat od 1833 do 1857 r. 40 franków 6 centymów i podniósł się znacznie dopiero w ostatnich 20-tu latach; gdy bowiem w r. 1841 czynił tylko 34 franki 74 cent. wzrósł w r. 1851 do 41 franków, 16 cent., w r. 1856 wzniósł się jeszcze bardziej, dochodząc fran. 52 cent. 84 nakoniec w r. 1857 zniżył się znowu nieco, i wynosił 49 fran. 84 cent.

W innych państwach Europejskich według budżetów z lat 1856 i 1857 przypadało podatków na jednego mieszkańca:

W Szwajcarji fran. 7 cent. 91.
W Norwegji fran. 13 cent. 5.
W Królestwie Obojga Sycylij franków 14 cent. 87.

W Saksonji fran. 16 cent. 45.

W Rosji (według sprawozdania za r. 1852) fran. 16 cent. 90.

W Austrji fran. 19.

W Szwecji fran. 22 cent 21.

W Prusach fran. 25 cent. 91.

W Belgji fran. 30 cent. 30.

W Hiszpanji fran. 35 cent. 13.

W Niderlandach fran. 45 cent. 87.

W Wielkiej Brytanji, według sprawozdania za r. 1857 fran. 74 cent. 50; w r. 1855 ogólna ilość podatków i opłat na każdego z mieszkańców przypadająca, dochodziła tam tylko fr. 57 cent. 3.

Okazuje się zatem, iż najlżejsze podatki są w Szwajcarji, najcięższe w Anglji i że stopa ich jest do kraju naszego najbardziej zbliżoną w Norwegji i Królestwie obojga Sycylij.

Uwagi powyższe Rada jednomyślnie podzieliła.

W końcu, Członek Rady Ostrowski przywiódł, że porównanie zamierzonych wydatków z kas, pod zarządem Komisji Przychodów i Skarbu zostających, w budżecie na rok 1862 z wydatkami na rok poprzedni zaprojektowanemi, wykrywa przewyżkę wydatków w rozbieranym budżecie o rs. 774,012 k. 66½.

Tej przewyżki zmniejszyć nie mogą, ani 66,266 rs. k. 16 w r. b. na zapłatę kapitału zużyte, a nie mające odpowiedniej pozycji w budżecie na r. 1862, ani też 215,387 rs. 16¼ k. sumy nie mogącej być tak jak w roku zeszłym na fundusz rezerwowy zamieszczonej. Pierwsza suma posłużyła na spłacenie długu Skarbu Królestwa, druga na utworzenie w Skarbie kapitału zapasowego, żadna z nich nie została użyta na pokrycie corocznych wydatków Królestwa.

Tak znaczne zwiększenie w jednym roku wydatków, pokrytych w budżecie przychodami, bez wykrycia nowych źródeł dochodu, wskazuje podniesienie przypuszczalnych przychodów, do najwyższych prawdopodobnych cyfr, rodzi obawę niemożności pokrycia wszystkich wydatków wpływami z r. 1862, jeśli takowe z powodu zaszłej stagnacji handlowej, możliwemu obniżeniu ulegną.

Z powżej wzmiankowanego wzrostu wydatków około 280,000 rs. zostały przeznaczone na podwyższenie pensji Urzędników, a to stosownie do objawionej Woli Najwyższej.

Ś. p. Książę Gorczaków zleceniem z d. 2 (14) Listopada 1860 r. Nr. 22,546 wskazał środki zaprowadzenia oszczędności w kosztach administracji Królestwa przez zwinięcie niepotrzebnych posad. Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu przy rozbiorze tego zlecenia, uznała za prawdziwą przyczynę mnogości Urzędników, i niepotrzebnych korespondencij, zbyt małe atrybucje niższych Władz.

Nadanie szerokich praw Radom Powiatowym ustawą o tychże Radach, przeprowadzenie tej myśli pod wieloma względami ułatwiło, i wywołuje nawet konieczność zharmonizowania, wszystkich form administracji z tą nową instytucją.

Upoważnienie do polepszenia losu Urzędników, bez zwłoki wprowadzonem zostało,— równie pożądanem jest dla dobra kraju, przystąpienie w bliskim czasie do wskazanej reorganizacij administracji i do osiągnienia spodziewanych z użycia tego środka oszczędności.

Przejrzenie szczegółowe wydatków budżetu, nie wykrywa żadnej pozycji budżetowej, przeznaczonej na budowę nowych dróg bitych i polepszenie spławu na rzekach. Urządzenie dogodnych komunikacij jest ważnym środkiem rozwoju bogactwa krajowego.

Uznana została słuszność tej zasady w postanowieniu hr. Lamberta, p. o. Namiestnika Królestwa, tworzącem komitet do zaprowadzenia dla kraju sieci dróg bitych i obmyślania środków do polepszenia spławów.

Budżet Cesarstwa Francuzkiego na r. 1861 przeznacza 54 miljony franków na roboty użyteczności publicznej, to jest $^1/_{34}$ ogólnego przychodu.

W Belgji Minister robót publicznych ma otwarty kredyt do wysokości 25 miljonów fr., sumy stanowiącej przeszło szóstą część tego dochodu Królestwa. Na tej to drodze postępuje Belgja, a rozwój przemysłu i rolnictwa, stojący w tem państwie na równi z najbardziej rozwiniętemi w innych krajach, stwierdza skuteczność tej drogi.

Zamieszczając na budżecie Królestwa Polskiego corocznie pewną sumę przeznaczoną na urządzanie komunikacji w kraju, zapewniony by został ciągły postęp w zaprowadzeniu dróg bitych i polepszaniu spławów, o których użyteczności nikt nie poważa się powątpiewać.

Z tych więc względów przedstawił uwagę: iż jest do życzenia, aby w przyszłych budżetach Królestwa, była zamieszczana odpowiednia potrzebie i możności Skarbu suma przeznaczona na budowę nowych dróg bitych i polepszenie spławów na rzekach, i aby ta możność wydatkowania w powyższym kierunku zwiększoną została przez osiągnięcie oszczędności w wydatkach, wprowadzeniem w wykonanie zamierzonej reorganizacji administracji krajowej, opartej na uchyleniu zbytecznych formalności i korespondencji i rozszerzenia atrybucij niższych Władz.

Uwaga powyższa jednomyślnie przyjętą została.

Na tem posiedzenie ukończonem, następujące zaś na dzień 29 Listopada (11 Grudnia) r. b. na godzinę 12 rano zapowiedzianem zostało.

TEATRA W WARSZAWIE.

Pojutrze w Piątek, Wielki Teatr. — **Żydówka.** (Pani Kirchberg - Karwińska przedstawi rolę Racheli).

KURSA TELEGRAFICZNE.

z Berlina z dnia 23 grudnia.

	żądają	płacą
5ta Pożyczka Rossyjska	—	90⅝
6ta „ „		97⅝
Obligacje Skarbowe 4%	—	84¾
Listy zastawne 4%	—	89⅝
Bilety Banku Polskiego	—	89⅛
Weksle na Warszawę	—	89⅞
„ Petersburg 3 tygodniowy		99¾
„ Londyn 3 miesięczny	—	621⅛
„ Paryż 2 „	—	79 11/12
„ Hamburg 2 „	—	151½
„ Wiedeń 2 „	—	84½
Żyto na targu	—	46½
„ na dostawę późniejszą	—	45¾
z Paryża.		
Renta 3% bez kuponu	—	69 80
Akcje kredytu rachomego		1112

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

z dnia 23 grudnia.

Monety.		żądano rsr.	żądano kop.	płacono rsr.	płacono kop
Pół-Imperjały Rosyjskie.		—	—	5	50
Dukaty Holenderskie nowe ważne.		—	—	3	35
Papiery.					
Obligi Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu)		92	8	—	—
Listy Zast. III-go Okresu serya 1 i 2 (oprócz kuponu) za 15 rs. ditto Serja II.		15	5	15	2
Akcje Głównego Towarzystwa Rossyjskiego dróg żelaznych.		117	25	—	—
Obligi współki Żeglugi Parowej w Królestwie Pols: po rs. 750.		—	—	—	—
Akcje Współki Żeglugi Parowej po rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej po rs. 100		—	—	—	—
dito 500		97	—	96	66
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied.		—	—	89	66
Wexle.					
Berlin . . 100 Tal.	2 M.	99	75	99	60
„ . . 100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Gdańsk . . 100 Tal.	2 M.	—	—	—	—
„ . . 100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Hamburg . . 360 BMk.	2 M.	152	25	—	—
Londyn . . 1 Ft. St	3 M.	6	72½	—	—
Moskwa . . 100 Rs.	1 M.	—	—	99	50
Petersburg . 100 Rs.	1 M.	—	—	99	66
„ . 100 Rs.	k. t.	—	—	—	—
Paryż . . 300 Fr.	2 M.	80	40	—	—
„ . . 300 Fr.	1 M.	—	—	—	—
Wiedeń . . 150 Złr.	2 M.	85	50	—	—

Wartość kuponu bieżącego od obligów Skarb. kop. 92²/₉

„ „ od Listów Zastawn: IIIgo Okresu k. ⅙

Liwerpool, 21 Grudnia. Dziś sprzedano 5,000 wańtuchów bawełny; ceny od soboty nie uległy zmianie.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 6494) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Ogłasza że z powodu śmierci:

1. Wilhelminy z Hagenów Denger a właściwie Dönger wierzycielki sumy rs. 300 na nieruchomości w Warszawie pod N. 2202 położonej w dziale IV. pod Nr. 10 ad lit. *a.* zabezpieczonej.

2. Pauliny Hagen wierzycielki sumy rs. 578 k. 62 1/2 na tejże nieruchomości N. 2202 w dziale IV. pod N. 10 ad *b.* lokowanej.

3. Karoliny z Kubickich Naskiej współwłaścicielki nieruchomości pod Nr. 963 w Warszawie położonej.

4. Apolonii z Kruszewskich Elert współwłaścicielki nieruchomości N. 1743 także w Warszawie sytuowanej, otworzyły się spadki do regulacji których termin na dzień 25 Marca (6 Kwietnia) 1863 r. oznacza, i wzywa wszystkich interesentów, aby w terminie powyższym w Kancelarji podpisanego Rejenta z dowodami pod prekluzją stawili się.

Masłowski.

(N. D. 6689) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Ogłasza, że z powodu śmierci:

1. Piotra Lewickiego wierzyciela kwoty rs. 11 kop. 63 1/2, stanowiącej część procentu od wierzytelności rs. 750, na nieruchomości Warszawskiej Nr. 269 w dziale IV. pod Nr. 19 ad a) w Zlewkach przepisanej, z większego kapitału rs. 1050, pod tymże Nr. 19 intabulowanego pochodzącej i wierzyciela kwot rs. 100 i rs. 38 kop. 37 1/2 pochodzących, z większej sumy rs. 450, na tejże nieruchomości Nr. 269 w dziale IV. pod Nr. 24 zabezpieczonej, i w Zlewkach ad lit. d) na jego imię przepisanych.

2. Fabiana i Joanny małżonków Więckowskich wierzycieli kapitału rs. 1875 na dobrach Stypuły A. B. w Okręgu Łowickim Gubernii Warszawskiej położonych, w dziale IV. pod Nr. 5 intabulowanego.

3. Pauliny Szulka współwłaścicielki nieruchomości pod Nr. 1338 w Warszawie położonej, oraz wierzycielki sumy rs. 1800 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1756, w dziale IV. pod N.s 1 intabulowanej, otworzyły się spadki, do regullacji których, termin na dzień 18 (30) Czerwca 1863 r. wyznacza i wzywa interesentów do spadków tych prawa mieć mogących, aby w terminie tym w Kancelarji podpisanego Rejenta z dowodami pod prekluzją stawili się.

Masłowski.

(D. N. 4887) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Augustowskiej Wydziału I.*

Zawiadamia osoby interesowane, iż z powodu zejścia:

1. Franciszki z Swięckich Wierzbickiej wierzycielki złp. 15000 na dobrach Kozikach Wądąłowie w Dziale IV. pod Nr. 6.

2. Franciszka Kossakowskiego wierzyciela kwoty rs. 300, z większej sumy rs. 600, na dobrach Zambrzyce Krole A. w Dziale IV. pod Nr. 11.

3. Antoniny Radziwanowskiej współwłaścicielki sumy rs. 3000 na dobrach Grzymałach Bełczący Stok A. w Dziale IV. pod Nr. 4. w zlewkach.

4. Józefa i Anny mał. Kazimierskich, oraz Jana Rogowskiego, właścicieli sumy spornej złp. 1400 na nieruchomości miasta Łomży pod Nr. hypotecznym 173 w Dziale IV. pod Nr. 4 w głównej kolumnie i zlewkach, oraz co do procentu pod Nr. 10.

5. Anny z Antonowiczów Kazimierskiej właścicielki prawa ostrzeżonego, co do połowy własności części dóbr Racibory Jurgi lit. E. od Tomasza Dziekońskiego nabytej, w Dziale III. pod Nr. 6, i wierzycielki sumy złp. 1198 gr. 5. na tychże dobrach Raciborach Jurgach w Dziale IV. pod Nr. 19. oraz właścicielki sumy rs. 145 z większej sumy rs. 542 na nieruchomości miasta Łomży Nr. hypotecznym 170 w Dziale IV. do Nr. 8, sposobem zastrzeżenia zamieszczonych, i wreszcie:

6. Józefa Kołomijskiego właściciela dóbr Cholewy mniejsza Kołomija lit. A., wszystkich dóbr w Powiecie Łomżyńskim położonych, toczy się postępowanie spadkowe.

Wzywa przeto wszystkich interesowanych do uregulowania spadków pod prekluzją w d. 8 (20) Kwietnia 1863 r. w Kancelarji Ziemiańskiej tu w Łomży przed podpisanym Rejentem, lub Rejentem Smiarowskim nastąpić mających.

Łomża d. 7 (19) Września 1862 r.

Mikołaj Rogowski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 6434) *Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Podaje do wiadomości, iż w d. 19 (31) Grudnia r. b. o godzinie 11 przed południem w pałacu rządowym przy ulicy Rymarskiej, pod N. 744 w miejscu jej posiedzeń odbywć się będzie licytacja, przez podanie opieczętowanych deklaracij, na sprzedaż drzewa z lasów rządowych Gubernii Lubelskiej w bliskości rzeki Wieprza położonych, a mianowicie z leśnictwa Parczew cięć 1846/56 sztuk 2232 wyraźniej sztuk dwa tysięce dwieście trzydzieści dwie od ceny szacunkowej rs. 4261 k. 62 wyraźniej rs. cztery tysiące dwieście sześćdziesiąt jeden kop. sześćdziesiąt dwie.

Kto w złożonej deklaracji najwyżej nad szacunek postąpi utrzyma się przy kupnie, gdyż licytacji głośnej pomiędzy wszystkimi deklarantami nie będzie, w razie wszakże podania jednakowej oferty w dwóch lub więcej deklaracjach, licytacja głośna odbędzie się zaraz po otwarciu deklaracji lecz tylko między tymi konkurentami, którzy jednakowe najwyższe oferty podali.

Ubiegający się o nabycie drzewa, obowiązany jest złożyć do Kasy Głównej Królestwa lub Banku Polskiego na vadium w gotowiźnie, Listach Zastawnych, lub innych procentowych papierach skarbowych rs. 450 i w dowód tego kwit Kasy na wniesienie tej sumy dołączyć do deklaracji, która złożona być winna przed godziną 11 w dniu do licytacji oznaczonym.

Wykazy oszacowania i warunki tej sprzedaży, przejrzane być mogą, w Warszawie w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, w Rządzie Gubernialnym Lubelskim, oraz w Urzędzie Leśnym Parczew we wsi Makoszka.

Miejscowa służba leśna każdemu zgłaszającemu się, okaże drzewo na gruncie, które wolno szczegółowo obejrzeć, później bowiem żadne reklamacje o niedobory, zły szacunek lub gatunek drzewa, przyjęte nie będą, a utrzymujący się przy kupnie, całkowitą należytość na licytacji postąpioną, w terminach oznaczonych zapłacić obowiązany będzie.

Wzór do deklaracji, która powinna być napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 7 1/2, wyraźnie, czysto, bez przekreśleń i podskrobań, zapieczętowana w oddzielnej kopercie, w osnowie jak następuje:

Deklaracja.

Wskutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przych. i Skarbu z dnia 7 (19) Listopada r. b. podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się kupić drzewa sztuk 2232 z Leśnictwa Parczew Gubernii Lubelskiej, za sumę ryczałtową rs. (tu wypisać sumę ofiarowaną literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są znane, i te niniejszem przyjmuję. Przytem załączam kwit Kasy N. na złożone w niej vadium rs. N., które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub o nadesłanie na pocztę do N. na mój koszt upraszam).

Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem w N. dnia. . .

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Na kopercie wypisać „deklaracja do kupna drzewa N.“

Deklararacje nienapisane podług wzoru lub obejmujące jakiekolwiek zastrzeżenia i warunki albo niepołączone z kwitem na vadium lub wreszcie podawane po wywołaniu licytacji, będą unieważnione.

Warszawa d. 7 (19) Listopada 1862 r.

za Dyrektora Wydziału, Dąbrowski.

za Naczelnika Sekcji, K. Wydrzyński.

(N. D. 6696) *Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Podaje do wiadomości, iż w dniu 19 (31) Grudnia r. b. o godzinie 12 przed południem w pałacu rządowym przy ulicy Rymarskiej, pod Nr. 744 w miejscu jej posiedzeń, odbywać się będzie licytacja, przez podanie opieczętowanych deklaracji, na sprzedaż drzewa z lasów rządowych Gubernii Lubelskiej w bliskości rzeki Bugu położonych, a mianowicie z Leśnictwa Chełm z cięć zaległych sztuk 1139 wyraźnie tysiąc sto trzydzieści dziewięć, ocenionych na rs. 1457 kop. 2 wyraźnie rubli srebrem tysiąc czterysta pięćdziesiąt siedm kop. dwie.

Kto w złożonej deklaracji najwyżej nad szacunek postąpi utrzyma się przy kupnie, gdyż licytacji głośnej pomiędzy wszystkimi deklarantami nie będzie; wrazie wszakże podania jednakowej oferty w dwóch lub więcej deklaracjach, licytacja głośna odbędzie się zaraz po otwarciu deklaracji, lecz tylko między tymi konkurentami, którzy jednakowe najwyższe oferty podali.

Ubiegający się o nabycie drzewa: obowiązany jest złożyć do kasy Głównej Królestwa lub Banku Polskiego na vadium w gotowiźnie, Listach Zastawnych, lub innych procentowych papierach skarbowych rs. 150 i w dowód tego kwit kasy na wniesienie tej sumy dołączyć do deklaracji, która złożona być winna przed godziną 11 w dniu do licytacji oznaczonym.

Wykazy oszacowania i warunki tej sprzedaży, przejrzane być mogą w Warszawie w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, w Rządzie Gubernialnym Lubelskim oraz w Urzędzie leśnym Chełm w Podbołowicach.

Miejscowa służba leśna każdemu zgłaszającemu się, okaże drzewo na gruncie, które wolno szczegółowo obejrzeć: później bowiem żadne reklamacje o niedobory, zły szacunek lub gatunek drzewa, przyjęte nie będą: a utrzymujący się przy kupnie, całkowitą należność na licytacji postąpioną, w terminach oznaczonych zapłacić obowiązany będzie.

Wzór do deklaracji, która powinna być napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 7½ wyraźnie, czysto, bez przekreślań, i podskrobań zapieczętowana w oddzielnej kopercie, w osnowie jak następuje:

Deklaracja.

W skutek ogłoszenia Komisji Rząd. Przych. i Skarbu z d. 28 Listop. (10 Grudnia) r. b. podaję niniejszą deklaracją, iż obowiązuję się kupić drzewa sztuk 1139 z Leśnictwa Chełm Gubernii Lubelskiej za sumę ryczałtową rubli sreb. (tu wypisać sumę ofiarowaną literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są znane, i te niniejszem przyjmuję. Przytem załączam kwit kasy N. na złożone w niej vadium rs. N. które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub o nadesłanie na pocztę do N. na mój koszt upraszam).

Stałe moje zamieszkanie jest wypisać miejsce zamieszkania) pisałem w N. dnia.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Na kopercie wypisać deklaracja do kupna drzewa N.

Deklaracje nienapisane podług wzoru lub obejmujące jakiekolwiek zastrzeżenia i warunki, albo niepoparte kwitem na vadium, lub wreszcie podawane po wywołaniu licytacji będą unieważnione.

Warszawa d. 28 Listop. (10 Grudnia) 1862 r.

za Dyrektora Wydziału,

Rzeczywisty Radca Stanu Borzęcki.

za Naczelnika Sekcji, K. Wydrzyński.

(N. D. 6442) *Rząd Gubernialny Płocki.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w sali posiedzeń Rządu Gubernialnego w Płocku odbywać się będzie głośna in plus licytacja o sześcio-letnią z powodu kończących się kontraktów dzierżawnych wakującą od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1863 r. dzierżawę prawa szynkowania trunków a mianowicie:

Dnia 18 (30) Grudnia r b.

1. Na osadzie karczemnej Raróg w ekonomii Rządowej Boryszewo położonej, od dotychczasowej opłaty rocznej rs. 187 k. 47 1/2.

2. We wsiach: Głowińsko, Gałkowo, Gałkówko, Janowo, Jankowo, Łukaszewo, Puszcza, Ruża, Szczutowo, Trzebiegoszcz, Starorypin i Rypałki, do ekonomii Rządowej Trąbin należących, od opłaty rocznie na rs. 936 k. 66 1/2 oznaczonej.

Dnia 19 (31) Grudnia r. b.

3. We wsiach: Modle, Nowa wieś mała, Mławka, oraz w karczmie po Misjonarskiej w mieście Mławie wraz z gruntami i czynszem do karczmy w Mławie należącemi, w ekonomii rządowej Mława, od dotychczasowej opłaty rocznej rs 296; i,

4. We wsi rządowej Żurominek Kapitulny wraz z czynszem z osady karczemnej tamże, od dotychczasowej opłaty rocznej rs. 128.

Każdy więc mający chęć ubiegania się o te dzierżawy, zechce się w oznaczonym terminie o godzinie 12 z rana stawić, zaopatrzony w świadectwo kwalifikacyjne, które według postanowienia Księcia Namiestnika Królewskiego z dn. 24 Stycznia 1818 r. i wzoru przez Komisję Rządową Przychodów i Sarbu reskryptem z dnia 4 (16) Września 1857 r. N. 32198, właściwy Naczelnik Powiatowy wydać, a Rząd Gubernialny zatwierdzić ma, bez świadectwa takiego nikt do licytacji dopuszczonym nie będzie.

Obok tego każdy pretendent winien będzie przed przystąpieniem do licytacji: złożyć do depozytu kasy Gubernialnej Płockiej vadium wyrównywające 1/4 części ceny do licytacji oznaczonej, które utrzymującemu się przy licytacji na uzupełnienie przyjęte, a nieutrzymującemu przy licytacji zaraz powrócone będzie.

O szczegółowych warunkach informację powziąść można każdego dnia w w Sekcji Dóbr i Lasów Rządowych przy Rządzie Gubernialnym.

Płock d. 10 (22) Listopada 1862 r.

za Gubernatora Cywilnego,

Radca Gubernialny, Greer.

Naczelnik Kancelarji, w z Kusociński.

(N. D. 6684) *Magistrat Miasta Lublina.*

Podaje do wiadomości powszechnej, iż w dniu 14 (26) Stycznia 1863 o godzinie 10 rano w biurze Magistratu miasta Lublina odbywać się będzie głośna in minus licytacja na wydzierżawienie dostawy mąki dla gminy starozakonnej miasta Lublina przedmieść Kalinowszczyzna i Piaski oraz parafian na Święta Wielkanocne r 1863 a to od sumy rs. 1 k. 65 za ośmio garncową ćwierć mąki funtów 35 na wagę rosyjską ważyć mającą.

Każdy przeto mający chęć podjęcia się tej dostawy zaopatrzony w vadium rs. 75 w oznaczonym terminie i miejscu zgłosić się zechce gdzie mu warunki odczytane będą.

Lublin d. 1 (13) Grudnia 1862 r.

Prezydent, L. Wroncki.

(N. D. 6685) *Magistrat Miasta Lublina.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 17 (29) Grudnia r. b. jako w skróconym terminie w czasie od godziny 10 do 12 z rana, w sali posiedzeń Magistratu miasta Lublina, odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje licytacja in plus na jednoroczne pro 1863 wydzierżawienie dochodu czopowego miejskiego i akcyzy od wina, a to od sumy rs. 11,000 rocznie.

Deklaracje podług poniższego wzoru, składane być mają w sali Magistratu w dniu licytacji do godziny 12 w południe, później składane przyjęte nie będą, o godzinie zaś 3 po południu tego samego dnia na posiedzeniu Magistratu publicznie otwarte, i rezultat z nich ogłoszony zostanie, po czem odbędzie się pomiędzy obecnemi konkurentami którzy deklaracje złożyli, zaraz dalsza głośna licytacja in plus od sumy, jaka najwyżej zadeklarowana okaże się; i dla tego konkurenci podający deklaracje, obowiązani stawić się w oznaczonym terminie na miejscu licytacji, bądź osobiście bądź przez plenipotentów urzędowem pełnomocnictwem opatrzonych.

Warunki licytacyjne i kontraktowe przejrzane być mogą w biurze Magistratu miasta Lublina, każdego dnia prócz świąt w godzinach biurowych. Pomiędzy warunkami główniejsze są:

a) Że utrzymującemu się przy dzierżawie, wolno będzie założyć i utrzymywać skład hurtowny trunków krajowych, i

b) Że po zamknięciu protokółu licytacyjnego, żadne deklaracje przyjęte nie będą.

Deklaracje pod nieważnością podług poniższego wzoru powinny być pisane wyraźnie i jasno nie powinny mieć żadnych przekreśleń, ani zawierać żadnych warunków i zastrzeżeń, bez poprawek; wszelkie liczby powinny być pisane literami i podpisane własnoręcznie.

Vadium do tej licytacji złożone być ma w kwocie rs. 1100 gotowizną lub papierami publicznemi na kaucją przyjmowanemi, które może być złożone w której bądź Kasie Miejskiej, Kasie Powiatowej lub Gubernialnej, albo w Banku Polskim; kwit zaś oryginalny z złożenia vadium do deklaracji dołączyć należy.

Wreszcie na kopercie deklaracji oprócz adresu do Magistratu miasta Lublina domieszczane być powinny wyrazy: „Deklaracja do licytacji na dzierżawę dochodu czopowego w mieście Lublinie.

Wzór do deklaracji.

W skutku ogłoszenia Magistratu m. Lublina z dnia 7 (19) Grudnia 1862 r. Nr. 16,203, podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wziąść w dzierżawę na rok jeden od włącznie 20 Grudnia (1 Stycznia) 1862/3 r. do włącznie dnia 19 (31) Grudnia 1863 r. dochód czopowego miejskiego w m. Lublinie, za sumę rs. (tu wypisać sumę literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych i kontraktowych objętym. Zaświadczenie kasy (tu wypisać jakiej kasy) na złożenie w niej vadium rs. 1100 wynoszące dołączam, (albo jeżeli dołączone będzie vadium w gotowiźnie do deklaracji dołączam, napisać) vadium w gotowiźnie rs. tysiąc sto do deklaracji dołączam, które wrazie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę, (lub o którego wrazie nieutrzymania się odesłanie na pocztę (tu wypisać gdzie) na mój koszt upraszam. Stałe moje zamieszkanie jest (tu wypisać miejsce zamieszkania.) Pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku 1862.

(podpisać wyraźnie imie i zazwisko.)

Lublin d. 7 (19) Grudnia 1862 r.

Prezydent, L. Wroncki.

(1) Radny Sekretarz, Pliszczyński.

(N. D. 6508) *Zarząd Poczt w Królestwie Polskiem.*

Z powodu spełzłej bezskutecznie w dniu 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. licytacji na dostawę dla biur Zarządu Poczt oleju preperowanego do lamp, knotów i świec łojowych. Zarząd Poczt podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 18 (30 Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe, w Sali Posiedzeń Zarządu Poczt Królestwa Polskiego przy ulicy Krakowskie Przedmieście Nr. 421 odbędzie się powtórna licytacja in minus przez opieczętowane deklaracie na dostawę dla biur tegoż Zarządu przez ciąg lat 1863, 1864 i 1865, oleju preperowanego do lamp, oraz świec łojowych których potrzeba rocznie a mianowicie: oleju około wiader 60, knotów do lamp mniej więcej arszynów 200, świec łojowych około 120 pudów.

Licytacja rozpocznie się in minus, do której oznaczają się ceny: za wiadro oleju rs. 3 k. 81 za arszyn knotów do lamp k. s. 5 za pud świec rs. 7 k. 12, do licytacji przypuszczeni będą tylko wykwalifikowani majstrowie mydlarze, oraz handlujący olejem i w tym celu obowiązani dołączyć do deklararacji odpowiednie dowody kwalifikacyjne, tudzież do Kasy Głównej Pocztowej w Warszawie złożyć vadium na dostawę oleju i knotów rs. 24. a na dostawę świec rs. 85 w gotowiźnie, obligacjach Skarbowych Królestwa 4 0/0 lub listach zastawnych z włościwemi kuponami, i Kwit tejże kasy dołączyć również do deklaracjia która powinna być napisana bez skrobań, poprawek i przekreśleń podług niżej zamieszczonego wzoru

Szczegółowe warunki licytacyjne przejrzane być mogą każdodziennie wyjąwszy święta i niedziele od godziny 9 z rana do godziny 3 po południu w biurze Zarządu Poczt.

Wzór do deklaracji,

W skutek ogłoszenia Zarządu Poczt w Królestwie Polskiem z dnia 30 Listopada (12 Grudnia) r. b. Nr. 21298, podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dla tegoż Zarządu dostawić przez ciąg lat 1863, 1864 i 1865, oleju preperowanego do lamp po cenie za wiadro (wypisać literami i liczbą), knotów do lamp po cenie za arszyn (wypisać literami i liczbą) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Kwit Kasy Głównej Pocztowej na złożone vadium w ilości rs. (wypisać literami) dołączam.

Stałe zamieszknnie moje jest w Warszawie przy ulicy, pod Nr.

Pisałem w Warszawie dnia, miesiąca, 1862 r. (podpisać czytelnie imię i nazwisko.)

Warszawa d. 30 Listop. (12 Grudnia) 1862 r.

Z up. Dyrektora Poczt,

Radca Zarządu, Grzecznarowski

Naczelnik Oddziału, Hrubant.

(N. D. 6565) *Naczelnik Powiatu Radzyńskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 26 Grudnia (7 Stycznia) 1862/3 r. od godziny 9 z rana w biurze Naczelnika Powiatu Radzyńskiego odbywać się będzie głośna in minus licytacja przez opieczętowane deklaracje na odbudowanie mostu taryfowego na rzece Pimoni w mieście Parczewie, od sumy rs. 1682 kop. 42 (wyraźnie rs. tysiąc sześset ośmdziesiąt dwa kop. czterdzieści dwie) wykazem kosztów pod dniem 29 Września (11 Października) r. b. przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych zatwierdzonej,

Mający przeto chęć podjęcia sie tej entrepryzy, winni się zgłosić w terminie i miejscu oznaczonym, obowiązany jest obok podania deklaracji, złożyć vadium 1/10 część wyrównywające, to jest 168 rs. 25. kop.

Deklaracje winny być czytelnie i bez skrobania napisane.

Nadmieniam przytem, że warunki licytacyjne i anszlagi są do przejrzenia każdego czasu w biurze Naczelnika Powiatu w godzinach biurowych wyłączając dni świątecznych i galowych.

Wzór do deklracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Radzyńskiego z dnia 6 Grudnia r. b. Nr. 15477, podaję niniejszą deklarację, że obowiązuję się dopełnić budowy mostu taryfowego na rzece Pimoni pod miastem Parczewem, wedle anszlagu i planu za sumę rs. N. kop. N. (wypisać wyraźnie literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym, zaświadczenie Kasy N. na złożone w niej w kwocie rs. 168 kop. 25 vadium dołączam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N dnia N. r. 1862.

(podpisać imię i nazwisko)

Radzyń d. 5 Grudnia 1862 r.

Radca Kolegjalny.

(N. D. 6443) *Naczelnik Powiatu Kalwaryjskiego.*

Z powodu niedojścia do skutku w pierwszym terminie licytacji na entrepryzę reperacji Kościoła parafialnego we wsi Krasna, podaję do wiadomości iż drugi termin licytacyjny na tę entrepryzę wynoszącą rs. 2095 k. 1/2 na dzień 18 (30) Grudnia b. r. do godziny 3 z południa w biurze Powiatu oznacza się, w którym konkurenci zaopatrzeni w vadium deklaracje napisane wedle wzoru w Nr. 250, 255, 261 niniejszego pisma w obwieszczeniu mojem za Nr. 17,535 przepisanego i po dopełnieniu uczynionych tamże zastrzeżeń do licytacji przypuszczeni zostaną.

Kalwarja d. 20 Listop. (2 Grudnia) 1862 r.

Bogucki.

(N. D. 6444) *Naczelnik Powiatu Marjampolskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż z powodu bezskutecznie spełzłej w trzech terminach licytacji na wydzierżawienie dochou z brukowego targowego i jarmarcznego z m. Władysławowa na lata 1863/5, odbywać się będzie, w Magistracie tegoż miasta w dniu 18 (30) Grudnia r. b. jako terminie skróconym licytacja na 3 letnie wydzierżawienie rzeczonego dochodu od zniżonej sumy dzierżawnej, to jest rs. 716 k. 65, każdy przeto mający chąć zadzierżawienia rzeczonego dochodu, zechce w terminie powyższym znajdować się w Magistracie m. Władysławowa.

Marjampol d. 22 Listop (4 Grud.) 1862

Trautszolt.

(N. D. 6566) *Naczelnik Powiatu Zamojskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości że na wystawienie domku mieszkalnego dla księdza i stróża przy cerkwi prawosławnej w m. Tarnogrodzie odbywać się będzie dnia 4 (16) Stycznia r. p. 1863 w biurze Naczelnika Powiatu Zamojskiego w m. Janowie od godziny 11 przed południem publiczna in minus licytacja przez składanie opieczętowanych deklaracji od sumy rs. 845 k. 10 anszlagiem, kosztów przez Komisją Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego pod dniem 26 Października (7 Listopada) r. b. zatwierdzonym, oznaczonej.

Każdy przeto chęć podjęcia się tej entreprzy mający, zechce w miejscu i terminie powyż wyrażonych, deklarację swą podług poniższego wzoru napis ną, z dołączeniem kwitu Kasowego na wniesione vadium w kwocie rs 84 k. 51 na ręce Pomocnika młodszego Naczelnika Powiatu złożyć; inaczej bowiem i niewyraźnie napisane lub skrobane i poprawiane, albo bez dołączenia vadium lub po upływie oznaczonego terminu podane, przyjęte niebędą.

Plan, anszlag i warunki przedlicytacyjne, są do przejrzenia w biurze powiatowem w godzinach służbowych.

Wzór do deklaracji.

(na stemplu ceny k. 7 1/2)

W skutek ogłoszecnia Naczelnika Powiatu Zamojskiego z dnia 28 Listopada (10 Grudnia) r. b. Nr. 23,344 podaje niniejszą deklarację że obowiązuję się dopełnić budowy domku mieszkalnego dla księdza i stróża przy cerkwi prawosławnej w Tarnogrodzie, według planu i anszlagu przez Komisję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdzonego, za sumę rs. N. k. N. (wyraźnie wypisać literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym. Zaświadczenie kasy N. na złożone w niej vadium w ilości rs. 84 k. 51 załączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. 1862 r.

(podpisać imię i nazwisko.)

Janów d. 28 Listop. (11 Grudnia) 1863 r.

A. K. Justyn.

(N. D. 6647) *Magistrat Miasta Konina.*

Ponieważ na wylicytowany dochód wiadrowego w mieście Koninie w drugim terminie w dniu 3 (15) Grudnia r. b. podaną została deklaracja zapewniająca mieszkańcom miasta 15 procent wyższą ofertę, Magistrat miasta Konina przeto zawiadamia osoby interesowane, że na też same dochody na rok 1863 odbędzie się w Kancelarji Magistratu miasta Konina w d. 17 (29) Grudnia r. b. o godzinie 11 z rana, ostatnia głośna in plus licytacja od sumy rs. 4160.

Każdy przeto chęć licytowania mający, po zaopatrzeniu się w kwit na złożone vadium, w oznaczonym dniu i terminie na licytacją przybyć raczy.

Warunki każdego dnia w godzinach biurowych przejrzane być mogą.

Konin d. 5 (17) Grudnia 1862 r.

Burmistrz, Morawski.

(N. D. 6650) *Naczelnik Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego.*

W dniu 29 Grudnia r. b. o godzinie 3-ej po południu odbywać się będą w biurze Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego w Suchedniowie powtórne licytacje in minus, przez opieczętowane deklaracje na papierze stemplowym ceny kopiejek 15 do dnia i godziny jak wyżej przyjmować się mające, na transporta w roku 1863 dopełniać się mające do Składu Głównego w Warszawie, wyrobów i produktów z Zakładów i Magazynów Okręgu Wschodniego położonych.

1. Przy trakcie Warszawsko-Krakowskim.

2. Przy trakcie Bzińsko-Zawichostkim.

3. Przy drogach wiądących ku Końskim.

Od cen do pierwszej licytacji podanych a przez pisma publiczne jako to Dziennik Powszechny z dnia 14 Listopada r. b. Nr. 257 i Dziennik Urzędowy Gubernii Radomskiej z dnia 15 Listopada r. b. N. 47 ogłoszonych.

Przystępujący do licytacji obowiązani podać deklaracje Naczelnikowi Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego, podług wzoru poniżej zamieszczonego, i do tychże dołączyć kwity kassy Górniczej albo innej Skarbowej na złożone vadium gotowizną albo w papierach procentowych przez Rząd na kaucje przyjmowanych i na koszta ogłoszeń:

Do licytacji I. vadium rs. 150, i koszta ogłoszeń rs. 4 kop. 50.

Do licytacji II. vadium rs. 200 i koszta ogłoszeń rs. 6.

Do licytacji III. vadium rs. 200 i na koszta ogłoszeń rs. 6.

Włościanie i mieszczanie Rządowi jako wolni od składania vadium, dołączą do deklaracji tylko świadectwa na dowód przyjęcia Solidarnej odpowiedzialności i kwit kassy na złożone koszta ogłoszeń.

Inne warunki tych licytacji mogą być przejrzane w biurze Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego w Suchedniowie i w Wydziale Górnictwa w Warszawie.

Wzór do deklaracji.

W skutku ogłoszenia Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego z dnia 25 Listopada r. b. N. 8830 podaję niniejszą deklarację, że podejmuję się transportu żelaza i innych wyrobów z Magazynów i Zakładów położonych przy trakcie N. do Warszawy na r. 1863 z odstąpieniem od cen podanych do licytacji procent N. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonych przezemnie odczytanym i zrozumianym.

Kwit kasowy na złożony vadium i koszta ogłoszeń dołączam, które wrazie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. najbliżej stacji pocztowej N. pisałem w N. dnia N. miesiąca roku

Zamieścić podpis, a na deklaracji wymienić adres do której licytacji podana.

Suchedniów dnia 25 Listopada 1862 r.

Łęcki.

(N. D. 6674) Zarząd Naczelnika Artylerii w Królestwie Polskiem, wzywa mających chęć podnieść się urządzenia werków transmissyjnych w warsztatach odkrywających się w twierdzach Brześciu Litewskiem i Nowogieorgiewsku dla gwintowania dział, i uprasza PP. Fabrykantów i Mechaników, mających zakłady i warsztaty, nadesłać do wzmiankowanego Zarządu deklaracje, z wyszczególnieniem cen wyżej wymienionych werków, na dzień 28 Grudnia (9 Stycznia) 1862/3 roku o godzinie 12 rano w kopertach opieczętowanych z napisem: do Zarządu Naczelnika Artyllerji w Królestwie Polskiem, deklaracja o urządzeniu werków transmisyjnych w takiej to twierdzy.

Rysunki werków, równie jak i warunki dostawy, przejrzeć można w Zarządzie przy ulicy Smolnej Nr. 1286, każdego dnia od 9 godziny rano do 3 po południu.

Starszy Adjutant,

Kapitan, Fedorenko.

(N. D. 6646) *Контора Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпиталя.*

По распоряженiи высшаго Начальства будетъ производить 19 (31) сего Декабря торгъ, а 23 Декабря (4 Января) 1862/3 года переторжку, на окраску въ госпитальныхъ зданiяхъ половъ, оконъ, дверей и прочаго, масляною краскою. Почему вызываетъ желающихъ явиться на торги выше упомянутыхъ чиселъ въ 11 часовъ утра, съ законными залогами по 25% противу подрядной суммы исчисленной примѣрно въ 4000 руб. сер.

Условiя на окраску могутъ быть разсмотрѣны въ Конторѣ Госпиталя въ каждое время.

Г. Варшава Декабря 7 дня 1862 г.

(N. D. 6675) *Контора Варшавскаго Александровскаго Военнаго Госпиталя.*

Вызываетъ желающихъ на торги, имѣемы быть 17 и 21 числъ сего Декабря въ 11 часовъ утра, на набивку ледниковъ льдомъ съ залогомъ на 26 рублей

Г. Варшава 9 Декабря дня 1862 г.

Смотритель Госпиталя,

Капитанъ, Чуйкинъ.

(N. D. 6683) *Urząd Leśny Kozienice*

Podaje do wiadomości, na zasadzie reskryptów Rządu Gubernialnego Radomskiego z dnia 19 (31) Lipca r. b. N. 19,547 i z dnia 29 Października (10 Listopada) t. r. Nr. 55,251 odbywać się będzie w biurze Urzędu Leśnego Kozienice we wsi Augustowie (Półborze) pod miastem Kozienice położonej w d. 17 (29) Stycznia 1863 r. od godziny 10 z rana, głośna in plus icytacja na wydzierżawienie prawa wzniesienia Zakładu Smolarskiego na gruntach zbywających od uposażenia strzelców:

1. Przy obrębie Jastrzębia Okręgu IV., i 2. przy obrębie Smolarz Oręgu IV., a to stosownie do warunków stale przez Komisję Rządową Przychodów i Skarbu przepisanych, które każdego czasu prócz świąt w Urzędzie Leśnym przejrzane być mogą.

Ktoby więc miał chęć podjęcia się tych dzierżaw, zechce w miejscu i dniu oznaczonym znajdować się.

Augustów d. 18 (30) Listopada 1862 r.
Nadleśniczy, Łazowski.

(N. D. 6670) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni ż na żądanie Józefa Kretkowskiego obywatela we wsi Węcłowicach tudzież Emiljana Kretkowskiego obywatela we wsi Baruchowie, doradcy Sądowego, osłabionemu na umyśle, Józefowi Kretkowskiemu wyrokiem Trybunału tutejszego w dniu 16 (28) Sierpnia 1861 r. zapadłym dodanego, obydwóch w Okręgu Kowalskim Gubernii Warszawskiej mieszkających, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Aleksandra Pawłowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernii Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 486 lit. *b* mieszkającego obrane mających, w poszukiwaniu rs. 14874 kop. 32 z procentem 5% od dnia 7 (19) Kwietnia 1860 r. liczącym się i kosztów eksekucyjnych od Ignacego-Antoniego 2ch imion Skotnickiego obywatela i właściciela dóbr ziemskich Czerzniewice vel Czerniewice w Okręgu Kowalskim Powiecie Włocławskim Gubernii Warszawskiej położonych, tamże mieszkającego, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 13 (25) Lutego 1862 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE,

Czerzniewice v. Czerniewice w Okręgu Kowalskim Powiecie Włocławskim Gubernii Warszawskiej, pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu Kowalskiego w gminie i parafii Grabków położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Ignacego-Antoniego 2ch imion Skotnickiego należące i w jego posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, w ogólnej rozległości około włók miary nowo polskiej 30 mające.

Na gruncie dóbr tych exystują następujące zabudowania:

1. Dwór masiv murowany parterowy dachówką kryty, komin murowany mający.
2. Zabudowanie masiv murowane o parterze, mieszczące w sobie browar i mieszkania o czterech kominach murowanych dachówką kryte.
3. Stajnie i olejarnia, oraz młyn końki razem pod jednym dachem, dachówką krytym z cegły palonej murowane o jednym kominie.
4. Kloaka z desek, deskami kryta.
5 Zabudowanie z drzewa w słupy dachówką kryte.
6. Holendernia i wozownia masiv murowane dachówką kryte
7. Studnia z czterema pompami.
8. Pompa do gnojówki.
9. Spichlerz stajnia murowane dachówką kryte.
10. Zabudowanie z drzewa na kurniki i trzodę chlewną przeznaczone.
11. Stodoła murowana słomą kryta.
12. Stodoła z drzewa w słupy słomą kryta.
13. Szopa w pruski mur z cegły surówki i w części palonej słomą kryta.
14. Ogród fruktowy mieszczący drzew fruktowych około sztuk 150, oraz szkółkę kasztanów topoli, niemniej pszczolnik z drzewa słomą kryty.
16. Kanał w tyle ogrodu wodą napełniony.
17. Zabudowanie z drzewa w słupy słomą kryte.
18. Kurniki z drzewa.
19. Dom z drzewa słomą kryty.
20. Dom również z drzewa w słupy.
21. Zrąb czyli ściany z domu drewnianego.
22. Dom masiv murowany słomą kryty, komin murowany mający.
23. Zwaliska i gruzy po cegielniach zniszczonych.

W dobrach tych jest 11 zagrodników z imion i nazwisk oraz powinności w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Aleksandra Pawłowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernii Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 486 lit. *b*, mieszkającego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. Juljanowi Bukowskiemu wójtowi gminy Grabkowo do której dobra Czerzniewice v. Czerniewice należą w mieście Okręgowem Kowalu zamieszkałemu do rąk własnych.

2. Stanisławowi Jezierskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Kowalskiego w mieście Okręgowem Kowalu zamieszkałemu do rąk własnych, obudwom dnia 12 (24) Marca 1862 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr ziemskich Czerniewice w Okręgu Kowalskim położonych d. 22 Marca (3 Kwietnia) 1862 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10ej z rana d. 25 Maja (6 Czerwca) 1862 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Aleksander Pawłowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 2 (14) Kwietnia 1862 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie dnia 3 (15) Kwietnia 1862 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 25 Maja (6 Czerwca) 8 (20) Czerwca i 22 Czerwca (4 Lipca) 1862 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyżej wymienionych dóbr Trybunał Cywilny Gubernii Warszawskiej w Warszawie wyrokiem na dniu 22 Czerwca (4 Lipca) 1862 r. zapadłym termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr ziemskich Czerzniewice v. Czerniewice, w Okręgu Kowalskim, Powiecie Włocławskim, Gubernii Warszawskiej położonych, wyznaczył na dzień 4 (16) Września 1862 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549. Popierający podał za dobra wyżej rzeczone sumę rs. 10,000 i od tej sumy licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zaczynać się będzie.

Warszawa d. 10 (22) Lipca 1862 r.
za Pisarza Trybunału, Radcę Dworu,
Podpisarz Trybunału, Marczewski.

Po odbyciu następnie w dniu 4 (16) Września 1862 r przygotowawczego przysądzenia powyżej rzeczonych dóbr Czerniewice Trybunał Cywilny Gubernii Warszawskiej w Warszawie wyrokiem na dniu tymże 4 (16) Września t. r. zapadłym, termin do ostatecznego tychże dóbr przysądzenia na dzień 4 (16) Grudnia r. b. 1862 godzinę 10 z rana wyznaczył który odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. pod N. 549.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,000 lub od 2/3 części taksy.

Warszawa d. 3 (15) Grudnia 1862 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie Trybunał wyrokiem na dniu 4 (16) Grudnia 1862 r. zapadłym, termin do ostatecznego tychże dóbr Czerniewice przysądzenia na dzień 17 (29) Stycznia r. 1863 godzinę 10 z rana w wydziale I Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,000 lub od 2/3 części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 7 (19) Grudnia 1862 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 6677) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniego Kolbe obywatela w mieście Włocławku Powiecie Włocławskim Gubernii Warszawskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Karpińskiego Obrońcy przy Radzie Stanu w Warszawie pod N. 460 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu summy rsr. 360 z procentem 5% od dnia 6 (18) Listopada 1829 r. i rs. 600 z procentem 6% od dnia 3 (15) Października 1844 r. liczącym się, oraz kosztów egzekucyjnych od Karola i Katarzyny z Biegalków małżonków Grosse obywateli i właścicieli nieruchomości N. 427 hypotecznym, a N. 286 policyjnym oznaczonej, w mieście Powiatowem Włocławku położonej, tamże zamieszkałych, protokółem Mikołaja Magnuskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 21 Sierpnia (2 Września) 1862 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w mieście Powiatowem Włocławku Nr. 427 hypotecznym, a Nr. 286 policyjnym oznaczona, w jurysdykcji Sądu Pokoju Okręgu Włocławskiego na gruncie czynszowym położona, prawem własności do Karola i Katarzyny z Biegalków małżonków Grosse należąca, poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości egzystują następujące zabudowania:

1. Dom frontowy z bali dachówką holenderką kryty, komin murowany mający.
2. Piwnica w podwórzu murowana.
3. Studnia balami cembrowana.
4. Dwie stajenki z bali w słupy dachówką holenderką kryte.
5. Cztery stajenki z bali deskami kryte.
6. Parkan z bramą wjezdną i furtką około łokci 15 mający,
7. Parkan około łokci 30 mieć mogący.
8 Podwórze około łokci kw. 470 mające, część którego około łokci kw. 144 brukowane kamieniem polnym.
9. Plac pusty około łokci kw. 410 mający.
10. Grunt orny klassy III. około 2ch mórg mieć mogą

W nieruchomości tej jest czterech lokatorów a mianowicie: Adam Witkowski płaci rocznie rs. 32; Józef Wiliński płaci rs. 11 kop. 80; Jakób Sawiński płaci rs. 10; kwaterunek z lokalu z którego rocznie do rs. 4 kop. 40 dochód czynić może.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Karpińskiego Obrońcy przy Radzie Stanu w Warszawie pod N. 460 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcia w kopiach doręczone

1. Ludwikowi Zaremba Prezydentowi miasta Włocławka w mieście Włocławku Gubernii Warszawskiej zamieszkałemu i urzędującemu na ręce własne d. 3 (15) Września 1862 r.

2. Feliksowi Chruszczakowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Włocławskiego w mieście Brześciu Kujawskim urzędującemu i zamieszkałemu na ręce własne d 1 (13) Września 1862 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w m. Brześciu d. 14 (26) Listopada 1862 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N. 549 o godzinie 10-ej z rana dnia 15 (27) Stycznia 1862 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Karpiński Obrońca przy Radzie Stanu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 27 Listop. (9 Grudnia) 1862 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie d. 27 Listop. (9 Grudnia) 1862 r.
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 6668) *Pisarz Trybunału Cywilnego I. Instancji Gubernii Warszawskiej w Kaliszu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: iż na żądanie Róży z Topolskich Grodzickiej Tadeusza Grodzkiego dziedzica dóbr Wrzący małżonki w asystencji i zaupoważnieniem męża czyniącej, czyli obojga małżonków Grodzickich w pomienionych dobrach Wrzący Okręgu Sieradzkim zamieszkałych, a zamieszkanie prawne u Walerjana Zagrodzkiego Patrona w mieście Kaliszu z urzędu zamieszkałego obrane mających, w poszukiwaniu sumy złp. 120,396 gr. 17 (czyli rs. 18059 k. 48½) z procentem od d. 12 (24) Czerwca 1862 r. należnym, protokołem Komornika Franciszka Roweckiego w d. 8 (20) i następnych Sierpnia 1862 r. sporządzonym, zajęte zostały na przymuszone wywłaszczenie:

DOBRA ZIEMSKIE

Ożegów i Mokre z przyległościami w Okręgu Radomskim Powiecie Piotrkowskim Gubernii Warszawskiej parafii Siomkowice położone, jedną gminę z dobrami Dylów i Ożegów, składające się z wsi zarobnej i folwarku Ożegów, z wsi zarobnej Mokre, z folwarku Mietno i folwarku Ignaców, pustkowiów Scigała, Pieluchy i Pustki zwanych, z wszelkiem zabudowaniami dworskiemi i wiejskiemi, polami, rolami, łąkami, pastwiskami, borami i lasami, drzewo sosnowe, olszowe i świerkowe w sobie obejmującemi, zagajami, czynszami, propinacją, rybołowstwem, polowaniem zgoła z wszelkiemi bez najmniejszego wyłączenia użytkami należące prawem własności do Stanisława Wągrowieckiego we wsi Ożegowie powiedzianym Okręgu mieszkającego, którego granicą na wschód z dobrami Dylów, na zachód z dobrami Działo-Krzeczewem, na południe z dobrami Siomkowice i szynem, na północ z dobrami Siomkowice i pozostają w posiadaniu tegoż Stanisława Wągrowieckiego. Odległe są od miast najbliższych to jest od miasta Działoszyna wiorst 6, od miasta Wielunia wiorst 18, od miasta Pajęczna wiorst 7, od miasta Okręgowego Radomska wiorst 35, od miasta Powiatowego Piotrkowa wiorst 70.

Rozległość całych dóbr Ożegowa i Mokre z przyległościami w sposobie przybliżonym na miarę nowopolską wynosi włók 121 morgów 22 (czyli dziesiatyn 1830) wczem jest: gruntów dominialnych wsi Ożegowa włók 30 morgów 10, łąk dominialnych włók 3 morgów 20, ogrodu owocowego i warzywnego morgów 14, podwórza dworskiego i pod zabudowaniami dworskiemi mórg 4 prętów 150, wód mórg 3 pr. 150, nieużytków włók 2 morgów 10, dróg włóka 1 mórg 15, pastwisk włóka 1 mórg 10 pręt. 150, boru i lasu włók 25 morgów 20, ború w którym drzewo grube wycięte włók 13 mórg 10, zagajniku włóka 1 mórg 15, gruntu ornego na folwarku Mietno włók 5 morgów 5, łąk na folwarku Ignacow wł. 2 m. 20 gruntu ornego na folwarku Ignaców mórg 10, także na folwarku Mietno łąk mórg 2 prętów 150, w podwórzu i pod zabudowaniami na folwarku Ignaców mórg 2, także na folwarku Mietno mórg 2 pręt. 150. Na obydwóch folwarkach pod drogami mórg 5 wody mórg 4 prętów 150, zaś rowy na obydwóch folwarkach mórg 6 przestrzeni zajmują, resztę zaś rozległości zajmują włościanie czyli gospodarze rolni wsi Ożegowa i Mokre, i gospodarze w nomenklaturach powyżej wymienionych znajdujący się, jako też: młynarz, gościnny i kowal. Same zaś grunta należą do klasy 2, 3, 4 i 5tej.

Inwentarz gruntowy żywy i martwy w dobrach zajętych żaden się nie znajduje, ten zaś który jest, ma być według kontraktu z dnia 5 (17) Lipca 1862 r., przed Rejentem Adamem Markowskim w Częstochowie, sporządzonego własnością Bolesława Krauthofer.

Wysiew w dobrach zajętych jest następujący a mianowicie:

Na folwarku Ożegów: pszenicy korcy 30, żyta korcy 120, jęczmienia korcy 40, grochu korcy 20, tatarki korcy 12, owsa korcy 100, rzepaku korcy 2, koniczyny korcy 3, siemienia lnianego korzec 1 i siemienia konopnego garncy 16, kartofli wysadza się korcy 300, siana sprząta się wozów fornalskich 200.

Na folwarku Ignaców: pszenicy korcy 4, żyta korcy 20, jęczmienia korcy 5, grochu korcy 2, tatarki korcy 3, owsa korcy 30, kartofli wysadza się korcy 20, a siana sprząta się wozów fornalskich 10.

Na folwarku Mietno: pszenicy korcy 10, żyta korcy 50, jęczmienia korcy 8, grochu korcy 4, tatarki korcy 3, owsa korcy 40, kartofli wysadza się korcy 50, a siana sprząta się wozów fornalskich 150.

Podatki dworskie do kasy Powiatu Piotrkowskiego opłacane są następujące: ofiary ziemiańskiej zwyczajnej rs. 117 kop. 39 1/2, ofiary podwyższone rs. 58 kop 70, kontyngens dworski zwyczajny rs. 45 kop. 97 1/2, kontyngens dworski podwyższony rs. 45 k. 97 1/2, podymne rs. 52, składki ogniowej podług rozpisu na rok 1861, razem z całych dóbr opłaca się rs. 45 kop. 86, w ogóle rs. 365 kop. 90.

Podatki Gromadzkie z wsi Ożegowa opłaca gromada: kontyngensu rs 45 kop. 90, podymnego rs. 45, zaś z wsi Mokre podymnego gromadzkie opłaca się rs. 24.

Zaległe podatki dworskie po koniec miesiąca Sierpnia 1862 r. wynoszą w ogóle rub. sreb. 594 kop. 92½.

Z lasów do dóbr Ożegowa należących Wigdor Jakubowicz zakupił włók 5, lecz las ten, w czasie zajęcia dóbr na wywłaszczenie jeszcze wycięty niebył.

Zabudowania dworskie we wsi Ożegowie są następujące:

Dwór drewniany gątami kryty o 5ciu pokojach i sieni z pokojem na górze w facjacie, za którym jest ogród owocowy i warzywny, w którym się mieści drzew rodzajnych jako to: grusek, śliwek, jabłoni i wisień sztuk 380, w szkółce drzew owocowych około sztuk 200. W ogrodzie i około dworu drzewa dzikiego w rozmaitym gatunku sztuk 420. Około dworu krzewów winogronnych sztuk 40. Dziedziniec przededworem sztachetami obwiedziony, na którym stoi gołębnik, w którym jest 10 par gołębi, w ogrodzie stawik nie zarybiony. Około dworu jest buda drewniana słomą pokryta dla sadowego, i wychodek drewniany gontami kryty o 2ch przedziałach.

Oficyna drewniana gątami kryta, o 4ch pokojach z schowaniem i sienią; gorzelnia drewniana gontami kryta, przy której studnia z kutem wiadrem i żórawiem, oraz pompa do wywaru, i koryto dla pojenia bydła, obory z drzewa pod gontami, piwnice czyli sklepy z cegły murowane na skład okowity gontami kryte, karmnik dla trzody i podwójne kurniki z drzewa pod gontem, dom drewniany, pod gontem dla służących dworskich o 4-ch izbach przy którym studnia, kurniki i chlewiki drewniane gontami kryte, drugie zaś chlewiki kryte deskami; dalej jest stajnia o dwóch przedziałach, wozownia i obora drewniane gontami kryte, stajnia druga o czterech przedziałach i spichlerz drewniane gontami kryte, dwie stodoły o jednem klepisku, trzecia stodoła o 2ch a czwarta o 4ch klepiskach, wszystkie z drzewa dwie gontami, a dwie słomą pokryte, sieczkarnia częścią z cegły, częścią z drzewa gontami i słomą kryte, owczarnia z cegły murowana o dwóch wrotniach gontami kryta, a przy tej studnia drewniana balami ocembrowana i dwa koryta, tak jak i przy innych studniach do pojenia owiec i inwentarzy, obora w końcach o wrotniach podwójnych, drewniana, i niedaleko tej dom również drewniany o dwóch izbach dla ludzi dworskich, wszystko gontami kryte; dom drewniany gontami kryty o jednej izbie i sieni w którym mieszka gorzelany, przy tych zabudowaniach po nad drogą jest sadzawka dla drobiu.

Gościniec ze stajną wjezdną z drzewa gontami kryty o 3ch stancjach, w którym mieszka Adam Potocki i szynkuje dworskie trunki za wynagrodzeniem 21 procent, posiada grunt, łąkę i płaci czynszu dworowi rs. 45; chałupa z oborą z drzewa gontami kryte, w tej chałupie mieszka młynarz Piotr Madaliński który posiada grunt i wiatrak pod obowiązkami w zajęciu opisanemi i opłaca dworowi czynszu rocznie rs. 30, rok jego kończy się z dniem 23 Kwietnia 1863 r.; przy tym domu jest chlewik drewniany słomą kryty; wiatrak drewniany z przyborami doń należącymi gontem kryty.

Kuźnia a przy niej chałupa z drzewa gontami kryte, w tej mieszka kowal ma grunt do użytku, pobiera rocznie 12 rs. i 12 sążni drzewa, wszystkie narzędzia kowalskie są jego własnością, obowiązany do dworu wszelką robotę uskuteczniać, dom na podmurowaniu czworaki, z drzewa gontami kryty, w którym mieszka ekonom, włodarz i rataje, przy którym to domu jest chlewik drewniany, dranicami kryty; od dworu idąc w pole jest alea wyrosłemi topolami wysadzone, zaś pod borem w stronie zachodniej jest cegielnia, to jest szopa na 16stu słupach drewnianych chrustem pokryta, wszystkie inne budynki włościańskie tak mieszkalne jak gospodarskie we wsi Ożegowie znajdujące się, są szczegółowo w zajęciu opisane.

Na folwarku Ignaców: jest dom drewniany deskami kryty o 2ch izbach i 2ch komorach, w którym mieszka borowy do strzeżenia lasów, przy tym domie jest stodoła o jednem klepisku, obora o 2ch wrotach drewniane gontami kryte, około tych budynków są topole, a na około zabudowań ogrodzenie z żerdzi łupanych.

Na folwarku Mietno: dom dworski o trzech izbach 2ch komorach i sieni z drzewa gontami kryty w którym mieszka leśniczy, a obok tego domu jest sklep murowany z cegły pod gontami, studnia balami drewnianemi ocembrowana, dwie stodoły, jedna o jednem klepisku, druga o 3ch klepiskach drewniane słomą pokryte, i obora na podmurowaniu, z drzewa słomą i gontami kryta, budynki te okolone są wierzbami i topolami oraz ogrodzenie z żerdzi łupanych.

Na pustkowiu Pustki zwanem: dworskich zabudowań niema, są tylko dwie chałupy mieszkalne włościańskie i budynki gospodarskie drewniane, słomą pokryte.

Na pustkowiu Scigała: budynek o jednej izbie z drzewa słomą kryty, który zamieszkuje włościanin Piotr Scigała, przy którym chlewiki, stodoła i obora drewniane, oraz studnia ocembrowana drzewem, jak tu, tak i we wsi Ożegowie są ogródki owocowe włościańskie.

Na pustkowiu Pielucha: jest jedna chałupa włościańska, obok której zabudowania gospodarskie drewniane i ogródek owocowy, bliżej w zajęciu opisane.

Zabudowania dworskie we wsi zarobnej Mokre: po spalonym w roku 1862 gościńcu, postawiona jest chałupa z drzewa słomą pokryta o jednej izbie, w której mieszka Szymon Sadowski, szynkuje trunki dworskie i opłaca do dworu rocznie czynszu rsr. 37 kop. 50, sklep murowany z cegły bez dachu, stodołka i oborka pod jednym dachem słomianym z drzewa wystawione.

Tomasz Ziawiński i Tomasz Łaszczak czynszownicy we wsi Mokrym, osiedli opłacają do dworu czynsz rocznie pierwszy rs. 10 kop. 80, drugi rs. 13 kop. 50; Karol Ekert i Icek Mośkowicz w tejże wsi osiedli płacą czynszu dworowi pierwszy rs. 16 kop. 50, a drugi rs. 15.

Oprócz wyżej wymienionych, są jeszcze w dobrach Ożegów i Mokre następujące:

Zabudowania wiejskie: chałup 44, stodół 41, obór 34, chlewów 31, stajnia 1, wozowni 2, szop 11, studzień 33, i sklep w ziemi 1, wszystko drewniane, słomą kryte, bliżej w zajęciu opisane.

W dobrach tych Ożegów i Mokre z przyległościami są:

A. Gospodarze: 1. Tomasz Wanat odrabiał pańszczyznę zaprzęgiem dni 2 i ręczno dzień jeden; 2. Michał Wawrzeniak i 3. Piotr Scigała odrabiali po 2 dni zaprzęgiem i ręczno dni 3 w tygodniu; 4. Wojciech Kuźniak; 5. Wojciech Scigała; 6. Piotr Scigała, 7. Kazimierz Staszczyk; 8. Józef Scigała; 9. Wincenty Namyślak; 10. Andrzej Namyślak; 11. Jakób Scigała; 12. Wojciech Mielcarek; 13. Tomasz Szajkowski; 14. Walenty Scigała; 15. Marcin Sobolak; 16 Wincenty Wanat; 17. Tomasz Gaiński; 18. Tomasz Kowalczyk; 19. Tomasz Bugajski; 20. Jan Borowczyk; 21. Marcin Scigała; 22. Szymon Klępa; 23. Wojciech Matczak; 24. Wojciech Mielcarek; 25. Michał Wieczorek; 26. Bartłomiej Kluska; 27. Andrzej Wojtasiński; 28. Marcin Przybyła; 29. Marcin Płaczek; 30. Tomasz Kowalczyk; 31. Tomasz Kuźniak; 32. Antoni Scigała; 33. Marjanna Marszewska wdowa; 34. Tomasz Mielcarek; 35. Wawrzeniec Scigała; 36 Antoni Szewczyk; 37. Jakób Grądek; 38. Katarzyna Kuźniak; 39. Mateusz Zebraniak 40. Feliks Pielucha; 41. Bartłomiej Zabraniak; 42. Idzi Kabara; 43. Melchior Nowak; 44. Stanisław Pawłowski; 45. Leonard Scigała; 46. Dawid Szymański; 47. Tomasz Szymański; 48. Jan Andel; 49. Tomasz Szajka; 50. Błażej Staryk; i 51. Franciszek Malusiak, którzy od numeru 4go do 11go po 5 dni zaś od numeru 12 do 50go po 3 a reszta po 2 dni tygodniowo odrabiali pańszczyznę ręcznie.

B. Komornicy: 1. Maciej Zasadziński: 2. Błażej Jarzębski; 3. Andrzej Namyślak; 4. Walenty Wanat; 5. Marjanna Lalkowa; 6 Anastazja Płaza; 7. Walenty Starczyk; 8. Tekla Szczepaniak 9. Tekla Ochejka, odrabiają tygodniowo po dniu 1 ręcznie, a prócz tych Tomasz Łaszczak przy opłaconym czynszu odrabia 12 dni ręczno w żniwa.

Włościanie w dobrach Ożegów i Mokre i na pustkowiach opowiedzianych osiedli wyżej wyszczególnieni, w miejsce robocizny pańszczyźnianej, płacą do dworu okup za każdy dzień pieszy po kop. 10½ zaś dzień ciągły po kop. 27, a to stosownie do postanowienia Rządu z r. 1861. Granice dóbr są spokojne i żadnej kontrowersji nieulegające. Opłaca się zaś z tych dóbr do kościoła parafialnego w Siomkowicach rs. 4 kop. 50 dziesięciny.

Szczegółowy opis dóbr zajętych znajduje się w protokule zajęcia u kierującego tą sprzedażą Walerjana Zagrodzkiego Patrona Trybunału w Kaliszu zamieszkałego, w księdze wieczystej dóbr Ożegowa i Mokre jako też w biurze Pisarza Trybunału.

Zbiór objaśnień i warunki przedaży przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału Kaliskiego w właściwym czasie i u Patrona Zagrodzkiego.

Protokół zajęcia doręczony jest w kopiach: 1 Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Radomskiego Janowi Witwickiemu w dniu 30 Października (11 Listopada) 1862 r. 2. Wójtowi gminy Dylowa, do której dobra Ożegów i Mokre należą Władysławowi Majewskiemu na ręce jego zastępcy Romana Otockiego i 3 i 4 kopie Stanisławowi Wągrowieckiemu, jako właścicielowi dóbr Ożegowa i Mokre i dłużnikowi a zarazem jako dozorcy Sądowemu w dniu 31 Października (12 Listopada) 1862 r.

Protokuł zajęcia w niesionym został do księgi wieczystej dóbr Ożegowa i Mokre, w Kancelarji hypotecznej dnia 10 (22) Listopada 1862 r. a do księgi zaregestrowań Trybunału Cywilnego w Kaliszu w dniu 15 (27) Listopada t. r. 1862. Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi na audjencji Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Kaliszu w dniu 16 (28) Stycznia 1863 r. o godzinie 10 z rana gdzie i sprzedaż dóbr tych odbywać się będzie.

Kalisz d. 17 (29) Listopada 1862 r.
Pisarz Trybunału,
Asesor Kolegjalny, Józef Migórski.

(N. D. 6673) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Płockiej.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Feliksy z Rutkowskich Zamojskiej Józefa Zamojskiego mał. w asystencji i za upoważnieniem męża swego działającej, i wraz z tymże mężem we wsi Łagunkach, Okręgu Przasnyskim zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Ludwika Sniechowskiego, Obrońcy przy Radzie Stanu w Płocku mieszkającego sobie obierającej, który to Obrońca zarazem popieraniem przymuszonej sprzedaży dóbr poniżej opisanych, trudnić się będzie, w egzekucji Sądowej przeciwko. 1) Tadeuszowi Łaguna jako SSrowi po Dyonizym Łagunie; 2) Stanisławowi i Annie z Imielskich mał. Zygmuntowiczom; 3) Aleksandrowi i Eleonorze z Morawskich Gogolewskim mał.; 4) Annie z Łagunów Zamojskiej, po Franciszku Zamojskim pozostałej wdowie; 5) Józefowi Zamojskiemu we wsi Łagunach; 6) Janowi Grabowskiemu po niegdy Józefie z Łagunów Grabowskiej pozostałemu jedynemu synowi we wsi Dembinach, tudzież nabywcom jego części gruntów, jako to 7) Franciszkowi i Marjannie mał. Goździewskim we wsi Goździach; 8) Annie Niesłuchowskiej po Rochu Niesłuchowskim pozostałej wdowie, pierw w Łagunach, a teraz w Łagunkach; wszystkim w Okręgu Przasnyskim, Gubernii Płockiej zamieszkałym, z mocy prawnych tytułów, aktem Józefa Lubinkowskiego Komornika przy tutejszym Trybunale dnia 4 (16) Maja 1862 r. rozpoczętym, a w dniu 8 (20) t. m. i r. ukończonym, zajętemi i zaaresztowanemi zostały końcem publicznej przymuszonej sprzedaży dobra ziemskie Łaguny i Łagunki lit. A., w gminie Zielona, w Powiecie Okręgu Przasnyskim, Gubernii Płockiej, pod zakresem Sądu Pokoju Okręgu Przasnyskiego położone, a do własności wyżej wymienionych osób należace, których opis szczegółowy jest następujący:

Dobra Ziemskie Łaguny i Łagunki lit. A. z 2ch wsi złożone, nie mają między sobą stałej granicy, i tak: grunta dóbr Łagunki położone na dobrach Łagunach, a grunta Łagun znajdują się na Łagunkach, składają się z działów czyli plus rozmaitych, a mianowicie:

A. W siedliskach: I. Wieś Łagunki lit. A. obejmuje działy: a) dział gruntu ornego razem z siedliskiem obszerny, poczynający się z południa od miedzy SSrów Stanisława Łaguny, ciągnie się do dróżki graniczką zwanej, czyli wezgłowia pola ugorowego Załaz zwanego, obejmuje: w siedliskach m. 1, w ogrodzie przy domu pr. kw. 150, w ogrodzie przy zabudowaniach m. 3, w gruncie ornym m. 9, w łące m. 2, w dwóch kanałach bezrybnych m. 1 pr. 150, na którym to dziale jest dom z bali na słupach z dachem słomianym, stodoła o jednym klepisku z bali na słupach pod słomą i stajnie, szopy, oraz wozarka pod jednym dachem słomą krytym.

II. Wieś Łaguny lit. A. obejmuje: a) dział poczynający się od drogi przez środek wsi idącej, ciągnący się na zachód do łąk Jana Łaguny, obejmuje: w siedlisku pr. kw. 240, w ogrodzie m. 3, pr. kw. 150, w dwóch kanaliskach m. 1, na którym znajduje się: dom z bali na słupach o czterech izbach, stodoła o dwóch klepiskach z drzewa spichrz z drzewa słomą kryte, oraz chałupa z bali na słupach o jednej izbie nad sadzawką, w której mieszka Kazimierz Piwiński w procencie od sumy złp. 1000 tytułem zastawu, mając dodanem jeszcze ogrodu lich 11 i w dwóch polach gruntu ornego po 20 zagonów, a w jednym polu zagonów 24, i łąki w lesie m. 1; b) dział drugi po drugiej stronie drogi idąc do traktu Przasnyskiego, ciągnący się do gruntów rol poprzecznych, do własności SSrów Dyonizego Łaguny, obejmuje pod zabudowaniami pr. 80, ogrodu przy chałupie pr. 200, w gruntach otłogiem będących m. 11, sadzawkę pr. 60, na którym są zabudowania: chałupa z bali na słupach, w niej mieszka Konstanty Grabowski i płaci z mieszkania oraz młyna czynszu rocznie złp. 550, Tadeuszowi Łagunie posiadającemu użytkowanie dożywotnie, oraz starozakonny Szyrchel, który z mieszkania płaci rocznie czynszu złp. 51, jak niemniej kuczka żydowska i młyn wietrzny z krzyżulcu, deskami obity, o jednym ganku z kołem palecznym, śmigą, kamieniami dwoma, jednym wierzchnim, drugim spodnim, sochą żelazną, dwoma skrzyniami do mąki, bez innych drobniejszych narzędzi, w użetycznym stanie; c) dział trzeci poczynający się od drogi przez wieś idącej, a ciągnący się na zachód do gruntów własnych, obejmuje pod zabudowaniami pr. kw. 80, w ogrodzie przy chałupie pr. kw. 250, na którym jest chałupa z szachulcu zamieszkana przez Józefa Brzozowskiego, który takową oraz ogrodu lich 15 posiada w procencie od sumy złp. 500 wypożyczonej Józefowi Zamojskiemu; d) dział czwarty ciągnący się na południe ze wsi do traktu Przasnyskiego, obejmuje w sobie pod zabudowaniami m. 1 pr. kw. 120, ogrodu m. 3, na którym stoi dom z szachulcu, stodoła z bali, szopa wraz z stajnią z szachulcu i chlewy z bali, na tym samym dziale w drugim siedlisku jest chałupa z bali na słupach zamieszkała przez Ferdynanda Pajewskiego, czyli jego praw nabywcę Franciszka Chrzanowskiego, który takową oraz trzy ogrody i w polu gruntu ornego na wysiew dziesięciu korcy, posiada sposobem zastawu w procencie od wypoż yczonej współwłaścicielom sumy złp. 4000, jak również dwa chlewki, stodoła z bali o jednym klepisku i szopy z chlewami pod jednym dachem słomianym i studnia balami opogródkowana; e) dział piąty w ogrodach stykający się z działami Adama Łaguny, obejmuje przybliżonej rozległości m. 1; f) dział szósty gruntu ornego styka się z miedzą Adama Łaguny, obejmuje przybliżonej rozległości pr. kw. 200; g) dział siódmy w tejże pozycji ciągnący się do traktu Przasnyskiego, obejmuje przybliżonej rozległości m. 1 pr. kw. 160; h) przy drodze pierwszej połaci wsi w drugim końcu dział ósmy, poczynając od drogi przez wieś idącej, obejmuje pod zabudowaniami morgę 1, a w ogrodzie warzywnym m. 3, na którym jest: dom mieszkalny z bali na słupach, stodoła o dwóch klepiskach z bali na słupach, szopy, stajnie i chlewy z bali na słupach; i) dział dziewiąty od drogi do Łagunek idącej, obejmuje: pod zabudowaniami pr. kw. 80, w ogrodzie przy domu pr. kw. 150, w łące na tymże dziale będącej m. 2, na którym stoi dom mieszkalny z drzewa na słupach zamieszkany przez Tadeusza Łagunę współwłaściciela i w dożywociu część gruntów mającego,

B. W gruntach ornych dóbr Łagun i Łagunek lit. A. podzielonych na trzy pola.

1. Pole pierwsze zbożem ozimym obsiane, składa się z dwóch części:

Część pierwsza za Łagunkami pod granicą wsi Barańce położona, obejmuje: a) dział obszerny położony przy drodze do Zielonej wiodący, stykający się z miedzą SSrów Stanisława Łaguny, w gruncie klasy II. m. 60, b) błota na tymże dziale będącego pr. kw. 150.

Część druga pola razem z innemi częściami dóbr Łagun i Łagunek jedno gospodarstwo stanowiąca, zawiera: a) dział gruntu ornego między działami Jana Łaguny i Tadeusza Rozdębskiego położony, obejmuje przybliżonej rozległości m. 9, b) dział za smugami w tejże pozycji, obejmuje przybliżonej rozległości m. 4 a łąki na tym dziale jest m 1, c) dział w miejscu folwarki, ciągnący się na zachód do granicy Woli Wierzbowskiej: obejmuje przybliżonej rozległości m. 42, d) dział gruntu w mieście Płuska zwanym, poczynający się od paśniku Gęstaka, obejmuje przybliżonej rozległości m. 6, łąka zaś na tym dziale m 1, dział gruntu w tejże samej pozycji ciągnący się do dróżki na Wyromy obejmuje przybliżonej rozległości m. 12, łąka zaś na tym dziale zawiera pr. 150; f) dział gruntu po drugiej stronie dróżki prowadzącej na Wyromy obejmuje rozległości mórg 28; g) dział gruntu półwłóczek zwany, poczynający się od miejsca zwanego Gęstak, obejmuje przybliżonej rozległości około mórg 5; h) dział idący od Przeczow Tadeusza Rozdębskiego ciągnący się do ról głowów leśnych, obejmuje przybliżonej rozległości mórg 3; i) dział w tejże pozycji jak poprzedni zwany półwłóczek, przy łące, obejmuje przybliżonej rozległości mórg 14 i na tym łąki mórg 1; k) dział poczynający się od łąk Smugi zwanych, obejmuje gruntu ornego przybliżonej rozległości mórg 10, a łąki pręt. kw. 150; l) dział gruntu idący do drogi od Szczepank do Woli, obejmuje przybliżonej rozległości mórg 9; ł) dział gruntu przy drodze do Szczepank idącej, obok lasu własnego, obejmuje przybliżonej rozległości morgów 6

II. Pole jarzynne pod granicą wsi Goździe: a) dział idąc drogą z Goździów do traktu Ciechanowskiego po lewej ręce, obejmuje przybliżonej rozległości mórg 3 prętów kw. 150, b) dział postępując tąż drogą po prawej stronie położony, obejmuje przybliżonej rozległości m. 4, c) dział w tejże pozycji ciągnący się na zachód do drożki przy gruntach Smoki zwanych, obejmuje przybliżonej rozległości m. 3. d) dział po prawej stronie dróżki ciągnący się ma około 2 morgów rozległości, e) dział po lewej stronie tejże drogi ma gruntu około 3 m. i łąki około pr. kw. 150, f) dział po lewej stronie stróżki obszerny ciągnący się przy łące Moczydła zwanej do drogi wsi Łagunek, obejmuje przybliżonej rozległości około m. 10, g) dział gruntu idąc dalej do traktu Ciechanowskiego po lewej stronie przy gruntach Smugi zwanych, obejmuje około m. 4 pr. kw. 100, h) w bliskości siedliska Łagunek kawałek łąki Moczydła zwanej, obejmuje w przybliżeniu pr. kw. 150, i) dział gruntu minąwszy siedliska Łagunek poczynający się od łąki Rozdębskiego około m. 8, k) dział gruntu ornego postępując do traktu Ciechanowskiego, obejmuje przybliżonej rozległości m. 8, l) dział gruntu w bliskości traktu poczynający się od drogi ze wsi Łagunek, obejmuje przybliżonej rozległości m. 4, ł) dział przy samym trakcie poczynający się od drogi kościelnej, obejmuje przybliżonej rozległości gruntu m. 1, m) dział gruntu poczynający się od traktu Ciechanowskiego, a ciągnący się na zachód przez dróżkę Stodolną aż do dróżki przy gruntach Smoki zwanych, obejmuje przybliżonej rozległości około m. 7, n) dział pod góry Wolińskie zwany obejmuje przybliżonej rozległości gruntu mórg 2, o) dział tamże położony idąc drogą w stronę na południe, obejmuje przybliżonej rozległości około m. 3 pr. kw. 150 p) dział postępując w stronę do traktu Ciechanowskiego, obejmuje przybliżonej rozległości m. 4, p) dział w tejże pozycji ciągnący się do granicy Woli, obejmuje około m. 3, r) dział gruntu przy trakcie Ciechanowskim, obejmuje przybliżonej rozległości m. 8, s) dział minąwszy trakt za dróżką Smugi zwaną obejmuje około m. 10, t) dział postępując drogą Smugi na południe, obejmuje około m. 12, u) dział ciągnący się do granicy Woli m. 5 pr. kw. 150, w) dział w tejże pozycji przy zdrojach około m. 4, x) dział w miejscu Przecze zwanym od granicy Goździów m. 2, y) dział postępując głowami rol podłużnych na zachód m. 3 gruntu i 100 pr. kw. łąki, z) dział w miejscu za Smugami obejmuje przybliżonej rozległości gruntu pr. kw. 200 i łąki pr. kw. 150, aa) dział ciągnący się od gruntów ornych własnych poprzednio opisanych, obejmuje przybliżonej rozległości około m. pr. kw. 150 i łąki m. 1 pr. kw. 150 bb) dział w tejże pozycji obejmuje gruntu około m. 12 i łąki około m. 2, cc) dział w bliskości granicy Woli obejmuje przybliżonej rozległości gruntu m. 3 i łąki m. 2.

III. Pole ugorowe: a) dział gruntu ciągnący się od granicy Załusk, obejmuje gruntu ornego przybliżonej rozległości m. 8 i paśniku Gąstak zwanego m. 15, b) dział postępując w stronę na wschód słońca pod zatogi, obejmuje przybliżonej rozległości gruntu około m. 8 i paśniku m. 10, c) dział w miejscu za grudziami obejmuje około m. 6, d) dział ciągnący się od siedlisk około pr. kw. 150, f) dział poczynający się od siedlisk obejmuje gruntu około m 4, g) dział gruntu poczynający się od siedlisk jak poprzedni, obejmuje przybliżonej rozległości około m. 1, h) dział w miejscu zwanym Polko zaczynając od granicy załugi m. 6, i dział ciągnący się na wschód do granicy Nałęcze m. 8, k) dział wracając na trakt Przasnyski przeciwko karczmy wsi Łaguny m. 4 pr. kw. 150, l) dział ciągnący się na południe od dróżki graniczką zwanej m. 14, ł) dział ciągnący się od dróżki do Olszyn m. 1 pr. kw. 150, m) dział postępując dróżką do Olksza idącą m. 4, n) dział w tejże pozycji poczynający się od łąk m. 8, o) dział takoż w tejże pozycji poczynający się od łąk Pełtwic około m. 4, p) dział podobnież w tej pozycji około m. 4, q) dział gruntu poczynający się od dróżki do Olszyn, obejmuje przybliżonej rozległości m. 3. r) dział w tejże pozycji takoż ciągnący się od rzezonej dróżki do Olszyn, ma przybliżonej rozległości gruntu około m. 65, i ten pozostaje w zastawnem posiadaniu Franciszka Łaguny, s) dział w bliskości granicy Pęczk około m. 15, t) dział rozpoczynający się od dróżki do Olszyn około m. 3, u) dział roli półwłóczek zwany obejmuje około m. 1.

C. W lasach: a) dział w lesie ciągnący się do dróżki idącej od Woli do Szczepank, obejmuje przybliżonej rozległości około m 2, b) dział poczynający się od granicy Szczepank obejmuje rozległości w przybliżeniu około m. 15, c) dział lasu zarosły w części leszczyną. a w reszcie grabiną i brzeziną, obejmuje około m. 50. d) dział w miejscu zwanem łąki półwłóczkowe zarosły leszczyną, brzeziną i grabiną około m. 15 e) dział lasu przy granicy Woli Wierzbowskiej obejmuje rozległości około 10 m.

D. W łąkach: łąk położonych w miejscu smugi zwanym jest około m. 14.

E. W nieużytkach: nieużytków w ogóle jakiemi są: trakt, drogi i ścieżki przez te dobra przechodzące około m. 2, czyli razem dobra Łaguny i Łagunki obejmują przybliżonej rozległości 1. w siedliskach Klasy II. m. 5, 2. w ogrodach klasy II. m. 16, 3. w gruntach ornych klasy II. m. 540 pr. 10, 4. w łąkach klasy II m. 32, 5. w błotach klasy III. pr. 150, 6. w paśnikach klasy II. m. 25, 7. w lasach klasy II. m. 59 8, w wodach około m. 2. pr. 210, 9. w nieużytkach klasy II. i III. m. 2, ogółem m. 715 pr. 70, albo włók 23 morg 25 i pr. kw. 70.

Na gruncie dóbr Łagun pobudowana jest karczma z wspólnym użytkiem do wszystkich współwłaścicieli służącym, w stosunku więc do innych części zajęta, ma prawo do dochodów w jednej trzeciej części a że karczma ta wydzierżawioną jest za rs. 90, dla tego policza się dochód roczny rs. 30.

Dobra zajęte granicą wewnętrznie z cząśniami innych współwłaścicieli, a zewnętrznie na wschód z wsiami Pęczki i Turowem, na południe z Barańcami i Kraskami, na zachód z wsią Goździe i Wola Wierzbowska, a na północ z wsią Szczepanki, osadą Wyromy, wsią Zatoki i wsią Nałęcze, w których to dobrach niema żadnych fabryk, zapasów zbożowych, ani inwentarzy do gruntu przywiązanych, i zostają w posiadaniu i zarządzaniu właścicieli.

Wedle świadectwa Kasy Powiatu Przasnyskiego dobra Ługuny i Łagunki lit. A opłacają podatków do tejże Kasy w ogóle rocznie rs. 210 kopiejek 65.

Akt zajęcia dóbr powyżej szczegółowo opisanych pozostawiony został w kopiach: Naczelnikowi Powiatu Przasnyskiego Wincentemu Aleksandrowicz, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Przasnyskiego Władysławowi Rogalskiemu i wójtowi gminy Zielona, do którejdobra te należą Aleksandrowi Płoskiemu, wszystkim w dniu 5 (17) Czerwca 1862 r. na ręce ich własne.

Następnie i na zedosyć uczynienie przepisom prawa, akt zajęcia dóbr powyższych wniesiony został do księgi wieczystej dobr Łaguny i Łagunki z Okręgu Przasnyskiego w dniu 29 Czerwca (11 Lipca) 1862 r. zaś do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego pod dniem 14 (26) Lipca 1862 r.

W dalszym zaś postępie zamierzonej sprzedaży, termin do pierwszej publikacyi zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, za podstawę do tej sprzedaży ułożyć się mających przeznacza się na Audjencji Trybunału Cywilnego Guberni Płockiej na dzień 3 (15) Listopada 1862 r. godzinę 10 z rana, druga zaś i trzecia publikacja tychże warunków, odbędzie się co dwa tygodnie kolejno po sobie idące

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszonym dziś został na tablicy w Sali Audjencjonalnej Trybunału tutejszego, a drugi egzemplarz onego wydanym jest Ludwikowi Sniechowskiemu Obrońcy przy Radzie Stanu i Patronowi Trybunału tutejszgo sprzedaż tę popierającemu.

Płock dnia 14 (26) Lipca 1862 r.
Michał Betlej.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym trzeciej publikacyi warunków licytacyjnych termin do pszygotowawczego przysądzenia dóbr Łaguny i Łagunki Lit A. w Okręgu Przasnyskim leżących, oznaczonym został na dzień 17 (29) Stycznia 1863 r. godzinę 10 zrana rs. 6000 przez popierających sprzedaż podanej

Wyciąg tego obwieszczenia zdopiskiem wywieszonym dziś został na tablicy w Sali Audjencionalnej Trybunału tutejszego, a drugi egzemplarz wydano Ludwikowi Sniechowskiemu Patronowi sprzedaż tę prowadzącemu.

Płock dnia 1 (13) Grurnia 1962
Michał Betlej.

(N. D. 6666) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Ruchomości do spadku po ś. p. Mikołaju i Annie z Piaseckich małżonkach Grabowskich należące, z mebli, luster, bielizny, garderoby, pościeli, naczyń miedzianych i mosiężnych, oraz innych przedmiotów składające się, sprzedane będą w domu N. 495 przy ulicy Miodowej w dniu 17 (29) Grudnia 1862 r. i następnych, poczynając od godziny 2 1/2 po południu, przez licytacją przed podpisanym Rejentem odbywać się mającą. Należące do pozostałości ś. p. Mikołaja Grabowskiego obrazy olejno malowane sprzedane będą w terminie na dzień 22 Grudnia (3 Stycznia) 1862/63 r. od godziny 2 1/2 po południu wyznaczającym się. przed nadejściem którego przez chęć licytowania mających na miejscu oglądane być mogą.

Warszawa dnia 10 (22) Grudnia 1862 r.
Jan Jasiński.

LISTY GOŃCZE.

(N. D. 6169) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału II.*

Wzywa wszelkie władze nad bezpieczeństwem publicznem i porządkiem w kraju czuwające, izby, na Juliana Szoeppe lat 29 liczącego, ewangelika rodem z Wielkiego Księstwa Poznańskiego, czeladnika młynarskiego, za paszportem czasowo w Warszawie przebywającego, a obecnie z pobytu niewiadomego, baczne oko zwracały, i wrazie ujęcia onego, do Sądu tutejszego, lub najbliższego odstawić raczyły.

Rysopis Szoeppego następujący, lat 29 wzrost średni, twarz okrągła, włosy na głowie ciemno blond, na brodzie blond, czoło małe, oczy bure, nos mały, znaki szczególne żadne.

Warszawa dnia 5 (17) Listop. 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

JUTRO I POJUTRZE Z POWODU ŚWIĄT UROCZYSTYCH DZIENNIK POWSZECHNY NIE WYJDZIE.

wDrukarni J Jaworskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.